
Hovedopgave på Regnskabs- og Økonomistyringsstudiet.
”Materielle anlægsaktiver”

Afleveret den:

7. december 2011

Vejleder/eksaminator:

Jens Marcus-Møller

Udarbejdet af:

Anja Madsen

Jonas Thielsen

Indholdsfortegnelse

1. Summary	5
2. Indledning	8
2.1 Problemformulering	8
2.2 Afgrænsning og metodevalg	10
2.3 Opgavestruktur	11
2.4 Målgruppe	11
2.5 Individualisering	11
3. Begrebsramme – ÅRL	12
4. Begrebsrammer – De internationale regnskabsstandarder	14
5. Den regnskabsmæssige behandling efter ÅRL	15
5.1 Definition	15
5.2 Formål	15
5.3 Væsentlighed	15
6. Den regnskabsmæssige behandling efter IFRS	16
6.1 Definition	16
6.2 Formål	16
6.3 Væsentlighed	16
7. Optagelse i årsregnskabet efter ÅRL	17
7.1 Indregning og måling	17
7.1.1 Begrundelse for afgrænsning af investerings- og handelsejendomme	18
7.2 Værdiansættelse	20
7.2.1 Opskrivning	20
7.2.2 Nedskrivning	22
7.3 Afskrivningsmodeller	23
7.4 Avancer og tab ved salg af materielle anlægsaktiver	25
7.5 Anlægskartotek	25
7.6 Præsentation og oplysninger	26
7.6.1 Krav til regnskabspraksis	26
7.6.2 Krav til noteoplysninger	27
8. Optagelse i årsregnskabet efter IFRS	28
8.1 Indregning og måling	28

8.2 Værdiansættelse	29
8.2.1 Discounted Cash Flow modellen	29
8.2.2 Terminalværdien	29
8.2.3 Diskonteringsfaktor	30
8.2.4 Beregning af nutidsværdien	30
8.2.5 Opskrivning	30
8.2.6 Nedskrivning	31
8.4 Præsentation og oplysninger	32
8.4.1 Krav til regnskabspraksis	32
8.4.2 Krav til noteoplysninger	33
9. Forskelle mellem dansk regnskabsregulering og IFRS	34
9.1 Indregning og måling	34
9.2 Afskrivningsmodeller	34
9.3 Præsentation og oplysninger	35
9.4 Krav til noteoplysninger	35
10. Delkonklusion til den regnskabsmæssige behandling	36
11. Praktisk tilgang af behandlingen af materielle anlægsaktiver	37
11.1. Case virksomhed	38
11.1.1 Metode 1 – Samlet aktivering af produktlinen	38
11.1.2 Metode 2 – Afskrivning på hvert enkelt aktiv.	39
11.1.3 Forskel mellem metode 1 og 2	41
11.2 Køb af ny maskine	44
11.3. Indregning og måling af materielle anlægsaktiver.	45
11.3.1 Indregning af materielle anlægsaktiver	45
11.3.2 Måling	48
11.4 Afskrivninger på ny maskine	48
11.4.1 Afskrivningsgrundlag	48
11.4.2 Afskrivningsperiode (brugstiden)	51
11.4.3 Afskrivningsmetode	53
11.5 Værdiforringelse	55
11.5.1 Opskrivning til dagsværdi	55
11.5.2 Nedskrivning	56
11.5.3 Nedskrivningstest for enkelt aktiv	57
12 Delkonklusion på praktisk gennemgang	63

13. Oplysninger i årsrapporten.....	65
13.1 Præsentation i årsrapporten.	65
14 Ansvar og pligter	69
14.1 Revisor	69
14.2 Ledelse	70
15. Delkonklusion	73
16. Konklusion	74
16.1 Konklusion på metodevalg.....	74
16.2 Konklusion på problemformulering.....	74
16.3 Perspektivering	78
17. Litteraturliste	79
17.1 Bøger.....	79
17.2 Internet.	80
17.3 Årsrapporter.....	81
18. Individualisering.....	82
19. Bilag.....	85
19.1 Bilagsoversigt	85
Bilag 1 - Definitioner iflg. Regnskabsvejledning 1	86
Bilag 2 - Definitioner iflg. Regnskabsvejledning 10.....	87
Bilag 3 - Eksempler på direkte forbundne omkostninger	89
Bilag 4 - Eksempel på et detaljeret anlægskartotek.....	90
Bilag 5 - Eksempel på anvendt regnskabspraksis.....	91
Bilag 6 - Krav til noteoplysninger - ÅRL	92
Bilag 7 - Krav til noter - IFRS.....	94
Bilag 8 - Eksempel på en revisorpåtegning.....	95
Bilag 9 - Eksempel på en ledelsespåtegning	97

1. Summary

This project is our final assignment on the HD(R) study. This assignment will as its general topic cover the area of “Tangible fixed assets”.

Within this topic we will cover the accountant part of tangible fixed assets, based on the Danish “Annual Reporting Standards” (ÅRL) and the IFRS. We have chosen to focus on this area, as it is an area in which analysis is logic and obvious. Furthermore it often represents a sustainable item in the financial statements. The problem we have chosen to analyse is, whether the legislation, in the area of tangible fixed assets, gives the required amount of information in conjunction to the “true and fair view” of the financial statement. Based on this we will explore what challenges the management and the accountant can be estimated to face in the inclusion and measurement of fixed assets, and how it can be made easier. We will in relation to this look at how fixed assets are treated in ÅRL and IFRS, and what differences there are between the legislations on this area. We will furthermore discuss how the inclusion and measurement of fixed assets is done in practice, as well as whether or not the legislation is adequate in an extent which both the management and the accountant can satisfactorily estimate the value of the tangible fixed assets.

We have in this assignment made a case company named AJ A/S. By reviewing this chosen case firm, we want to take a closer look on the options and choices that the management has when it comes to inclusion and measurement of fixed assets. In this regard we will evaluate which methods give a true and fair view of the company.

Through this assignment we have produced a theoretical review of the legislative requirements there are to the treatment of tangible fixed assets regarding the accountant part. To elucidate the legislative requirements and their content we will establish a series of examples, which contributes in giving the assignment a clearer expression.

We have in the assignment noted that the definition of a tangible fixed asset is virtually the same in both ÅRL and IFRS. In addition we have noted that tangible fixed assets is measured at cost price at the first inclusion and from then included at cost price with deduction for the accumulated depreciation.

To give the most true and fair financial statement depreciations must be divided as each asset by itself, and preferably in as many parts as possible. We would clearly assess that every asset as a minimum should be divided to every asset which has a cost price.

The chosen depreciation method should preferably reflect the actual value deterioration each asset has. If the asset is valued to have a lesser value than the book value due to for instance quick degradation, there should be made depreciation on each asset. If the assets accountant value changes due to this value deterioration, there should be adjusted for depreciations, residual value, useful lifetime etc..

The financial statement must give accounting user information regarding cost price, methods of depreciation and the expected lifetime. This should give accounting user a possibility to compare and evaluate the treatment of the tangible fixed assets.

When reviewing the case company AJ A/S, the treatment of fixed assets in practice is reviewed. It appears from the various estimates of useful lifetime and depreciation method, that it may have a great impact on the financial statement. This places great requirements to the company management in relation to inclusion and measurement of the tangible fixed assets. The management has to use their knowledge regarding the company in order to make objective estimates of the assets. This is crucial in order to make a true and fair view of the financial status in interest of the accounting users, however these estimates must be considered very subjective.

When making the statement of the basis for depreciation it can be concluded that, an increased degree of detail of each asset, gives a more correct treatment of the asset in relation to both the useful lifetime and the depreciation method. In addition division of each asset gives more comprehensible and reliable information in the financial statement.

When reviewing both the theoretical and practical treatment of tangible fixed assets we can ascertain that there is a great amount of estimates which solely to the company and its management. This gives the management the opportunity to change the timing in the placement of depreciations. This displacement of the depreciations could create some problems for the accounting user; the user could have problems to view the actual depreciation of the asset. This opportunity, therefore, does not contribute in a true and fair view of the expenses each year,

why it is important that both accountant and management complies their responsibility and their obligations.

2. Indledning

Dette projekt er vores afsluttende afhandling på HD(R), hvor vi vil behandle ”Materielle anlægsaktiver” som vores overordnede emne. Materielle anlægsaktiver er et område, der oftest udgør en væsentlig post i regnskabet samt forekommer i de fleste virksomheder. Væsentligheden i de materielle anlægsaktiver kan variere fra virksomhed til virksomhed.

Materielle anlægsaktiver er den mest udbredte form for anlægsaktiv. Materielle anlægsaktiver kan fx være en bil, kopimaskine, computer osv. Virksomheder, der køber et materielt anlægsaktiv, skal indregne det i regnskabet til en værdi.

Materielle anlægsaktiver er et område, hvor der forekommer ikke-rutinetransaktioner og subjektive skøn. Den regnskabsmæssige behandling, herunder opgørelse af kostpris, nedskrivninger og opskrivninger, restværdier, den forventede brugstid samt opfyldelse af kriterierne for at indregne anlægget og metode for afskrivning, har således betydning for årets resultat og den finansielle stilling.

Vi har i afhandlingen lavet en case virksomhed som hedder AJ A/S. Ved denne gennemgang vil vi se nærmere på den praktiske gennemgang ved køb af materielle anlægsaktiver, samt de muligheder og valg, ledelsen tager i en virksomhed. I den sammenhæng vil vi vurdere hvilke metoder, der giver et retvisende billede af virksomheden.

Vores omdrejningspunkt i denne afhandling vil være materielle anlægsaktiver, da vi synes, det kunne være interessant at beskæftige os med de komplekse problemstillinger inden for dette område og samtidig have mulighed for at udvikle vores faglige kompetence.

2.1 Problemformulering

Vi har i vores opgave valgt at behandle emnet ”*Materielle anlægsaktiver*”.

Med dette emne vil vi behandle den regnskabsmæssige behandling af materielle anlægsaktiver ud fra Årsregnskabsloven og IFRS. Vi har valgt at fokusere på dette område, da det er et område, der lægger op til en masse vurdering af diverse materielle anlægsaktiver. Den problemstilling vi har valgt at analysere er, om lovgivningen inden for de materielle anlægsaktiver gi-

ver tilstrækkelige oplysninger i forhold til det retvisende billede. På den baggrund har vi lavet følgende problemformulering:

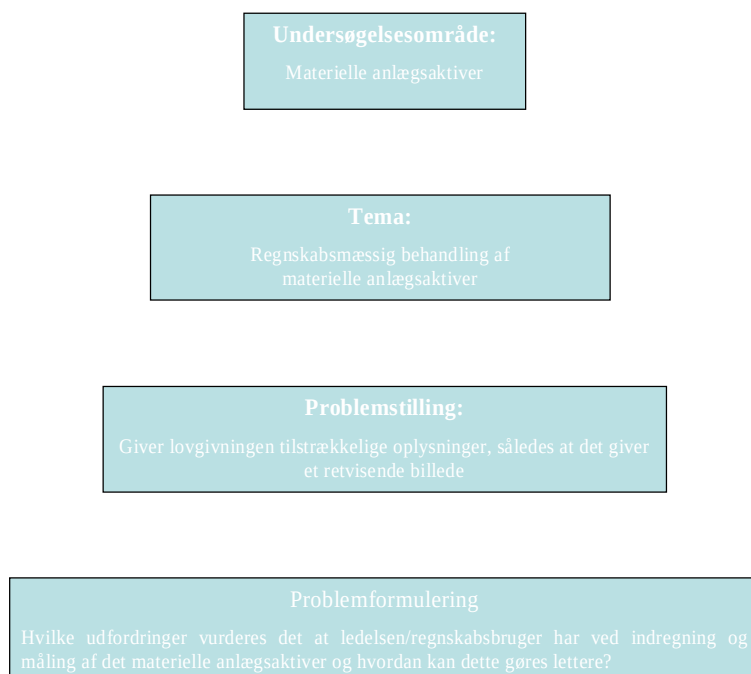
- Hvilke udfordringer vurderes det, at ledelsen/regnskabsbruger har ved indregning og måling af de materielle anlægsaktiver, og hvordan kan dette gøres lettere.

Til at understøtte denne problemformulering har vi identificeret følgende 3 underspørgsmål:

1. Hvordan behandles materielle anlægsaktiver ifølge ÅRL og IFRS, og hvad er forskellen mellem disse?
2. Hvordan indregnes og måles materielle anlægsaktiver i praksis?
3. Er lovgivningen fyldestgørende i sådan et omfang, at ledelsen/regnskabsbruger kan vurdere værdien af de materielle anlægsaktiver?

Fremgangsmåden for identifikation af vores undersøgelsesspørgsmål er illustreret nedenfor i figur 1.

Figur 1: Fra undersøgelsesområde til problemformulering

2.2 Afgrænsning og metodevalg

Vi vil gennem denne afhandling udarbejde en teoretisk gennemgang af de lovmæssige krav, der er til behandlingen af materielle anlægsaktiver inden for den regnskabsmæssige behandling.

Ved udarbejdelsen af denne afhandling har vi valgt at tage udgangspunkt i kvalitative data. De kvalitative data, vi har valgt at bruge består primært af sekundærdata og dermed eksisterende data bl.a. lovgivning, bøger og afgørelser omhandlende den anvendte lovgivning. Vi har derfor ikke været nødsaget til at undersøge nye data.

For at belyse de lovmæssige krav og indholdet deraf vil vi opstille en række eksempler, der er med til at give opgaven et klarere udtryk. Disse eksempler er bl.a. taget fra Beierholms standarder og kunder. Derudover har vi selv udarbejdet tabeller samt lånt diverse fra de kildehenviste bøger og internetsider.

Under den regnskabsmæssige behandling benytter vi både dansk lovgivning i forhold til årsregnskabsloven og diverse regnskabsstandarder. Ud over den danske lovgivning vil vi bruge de internationale regnskabsstandarder i International Financial Reporting Standards (herefter kaldet IFRS).

Emnet ”materielle anlægsaktiver” er et stort emne, som indeholder forskellige områder, hvoraf vi vil behandle områderne ”grunde og bygninger”, ”produktionsanlæg” samt ”andre driftsmidler og inventar” da disse er områder, der dels fremkommer hos størstedelen af alle virksomheder, men også oftest er af størst værdi. Områder vi ikke kommer ind på i denne opgave er områder som investeringsejendomme, handelsejendomme, skibe samt anlægsaktiver i virksomheder med investeringsaktivitet som hovedaktivitet, da dette ville gøre opgaven for omfangsrig. Vi vil ud over de ovenstående emner heller ikke komme ind på finansielt leasede anlægsaktiver.

Vi afgrænser os fra den skattemæssige behandling af materielle anlægsaktiver, da vi vurderer at dette ligeledes vil gøre afhandlingen for omfangsrig.

Vi vil efter den regnskabsmæssige behandling og den praktiske gennemgang, lave kortfattede delkonklusioner, som vi senere vil skrive sammen til den samlede konklusion på hele opgaven.

2.3 Opgavestruktur

Vores afhandling er bygget op omkring de i problemformuleringen nævnte punkter. Indledningsvis vil vi redegøre for den regnskabsmæssige behandling af de materielle anlægsaktiver ifølge ÅRL og IFRS (afsnit 3 - 10). Dernæst vil vi se på den praktiske gennemgang af materielle anlægsaktiver i case virksomheden AJ A/S (afsnit 11). Herefter vil vurdere om lovgivningen er fyldestgørende i sådan et omfang, at ledelsen/regnskabsbruger kan vurdere værdien af de materielle anlægsaktiver (afsnit 12-15). Afslutningsvis vil vi opsummere og konkludere på de væsentligste punkter i opgaven (afsnit 16)

2.4 Målgruppe

Målgruppen i denne afhandling er både for egen videns skyld, men også for censor og vejleder. Afhandlingen henvender sig også til regnskabsbrugere og HD studerende, som kunne have glæde af at læse opgaven. Det er specielt de nye regnskabsbrugere som vil kunne få noget ud af at læse denne opgave, da den giver et overblik over **Hvad, Hvordan, Hvornår og Hvorfor** man indregner materielle anlægsaktiver.

2.5 Individualisering

Afhandlingen er opdelt efter de gældende regler. Se afsnit 18 for en oversigt derom.

3. Begrebsramme – ÅRL

ÅRL er udarbejdet for at regulere virksomheders aflæggelse af årsrapporten. Denne regel omfatter som udgangspunkt alle virksomheder. Grunden til udarbejdelsen af en fælles lov for alle virksomheder er, at alle interessenterne skal have mulighed for at sammenligne årsrapporterne.

Grundet den øgede globalisering bliver der udarbejdet forskellige direktiver af EU, som skal indarbejdes i de forskellige landes regnskabsreguleringer, da muligheden for sammenlignelighed for de forskellige interessenter da øges.

ÅRL er en rammelov, som er bygget op omkring fire regnskabsklasser. Beløbsgrænserne for, hvilken regnskabsklasse virksomheden ligger i, står skrevet i ÅRL § 7 og ses i nedenstående figur 2:

Figur 2: Regnskabsklasser

Regnskabsklasser/ virksomhedsstørrelser	A - helt små virksomheder	B - små virksomheder	C - store og mellemstore virksomheder	D - børsnoterede og statslige selskaber
Balancesum	0-4 mio.	0-20 mio.	20-75 mio.	Over 75 mio.
Nettoomsætning	0-10 mio.	0-40 mio.	40-150 mio.	Over 150 mio.
Antal ansatte	0-10	0-50	50-250	Flere end 250

Som det fremgår af ovenstående figur, bliver virksomhederne større og større, og jo større regnskabsklasse de ligger i, jo flere krav er der til udarbejdelsen af årsrapporten. Det skal dog bemærkes, at virksomheder i regnskabsklasse A ikke har pligt til at udarbejde en årsrapport iflg. ÅRL, men dog iflg. bogføringsloven. Virksomheder i regnskabsklasse D er pålagt at udarbejde deres årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder.

Grunden til denne opdeling af regnskabsklasser er på grundlag af nytteværdien for regnskabsbrugeren, samt omkostningen ved fremskaffelse af disse oplysninger.

Da ÅRL er en rammelov, stiller loven krav til at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen sørger for, at der bliver udarbejdet regnskabsvejledninger til at supplere og udfylde ÅRL, jf. § 136. Jf.

ÅRL § 136 stk. 2 kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indgå aftaler med en eller flere uafhængige organisationer om udarbejdelsen af disse regnskabsstandarder.

De danske regnskabsvejledninger bliver i dag udarbejdet af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer i samarbejde med Dansk Industri, Danmarks Rederiforening, Foreningen af Danske Børsmæglerselskaber, Foreningen af Registrerede Revisorer m.fl.

4. Begrebsrammer – De internationale regnskabsstandards

De internationale regnskabsstandards bliver udarbejdet af IASB, som står for ”International Accounting Standard Board”, som er en privat organisation sammensat af internationale regnskabs eksperter.

Disse IAS/IFRS standards skal først godkendes på to niveauer, inden de bliver gældende for EU. De skal igennem en komite, der består af regnskabseksperter fra medlemslandene, samt en komite, der består af et regnskabskontroludvalg, som er repræsentanter fra medlemslandene.

Grunden til at virksomhederne i regnskabsklasse D, altså de børsnoterede virksomheder, er pålagt krav om udarbejdelse af årsrapporten efter de internationale regnskabsstandards, er grundet i sammenlignelighed. Virksomheder som er så store, at de er børsnoterede, bliver ofte handlet af udenlandske investorer, hvorfor disse investorer og andre interessenter ikke behøver at sætte sig ind i hvert enkelt lands lovgivning, men kan ”nøjes” med at kende IFRS/IAS standarderne. Ligesom i danske regnskabslovgivninger handler dette også om at kunne sammenligne forskellige årsrapporter med hinanden.

Begrundelsen for udarbejdelsen af begrebsrammen for de internationale regnskabsstandards ligger i, at IASB mener at med fokus på årsregnskaberne opnås der mest harmonisering, hvis disse udarbejdes med henblik på at give interessenterne informationer, der er fordelagtige i forbindelse med deres økonomiske beslutninger.

5. Den regnskabsmæssige behandling efter ÅRL

5.1 Definition

Definitionen på aktiver ifølge årsregnskabslovens bilag 1, C nr. 1 er:

”Ressourcer, som er under virksomhedens kontrol som et resultat af tidligere begivenheder og hvorfra fremtidige økonomiske fordele forventes at tilflyde virksomheden.”

Definitionen på anlægsaktiver ifølge årsregnskabslovens bilag 1, C nr. 2 er:

”Aktiver, der er bestemt til vedvarende eje eller brug for virksomheden.”

Materielle anlægsaktiver er derfor fysiske aktiver, der er anskaffet eller internt fremstillet med henblik på vedvarende eje eller brug for virksomheden f.eks. til brug for handel med varer, udførelse af tjenesteydelser eller administrative formål. Definitionen i årsregnskabslovens bilag 1, C nr. 1 omfatter også finansielt leasede anlægsaktiver, da der står: *”Ressourcer, som er under virksomhedens kontrol...”*.

5.2 Formål

Formålet med at behandle materielle anlægsaktiver er bl.a. for at sikre, at regnskabet giver et retvisende billede af årets til- og afgang. Derudover opnås en høj grad af sikkerhed for, at værdien på de materielle anlægsaktiver er korrekt på statusdagen.

5.3 Væsentlighed

Ifølge årsregnskabsloven skal balancen, herunder materielle anlægsaktiver, afspejle virksomhedens reelle aktiver og passiver.

Materielle anlægsaktiver er et væsentligt område i mange virksomheder. Dette skyldes:

- 1) Oftest værdien af de materielle anlægsaktiver.
- 2) Da det er en post, hvor værdiansættelsen som regel bliver bestemt på baggrund af subjektive skøn.
- 3) Det er ligeledes væsentligt, om virksomheden ejer eller leaser disse aktiver, da de kan stilles som sikkerhed ved f.eks. en låneoptagelse.

6. Den regnskabsmæssige behandling efter IFRS

6.1 Definition

Definitionen på materielle anlægsaktiver iflg. IAS 16 er:

- "besiddelse til brug i produktionen eller ved levering af varer og tjenesteydelser, til udlejning til tredjepart eller til administrative formål
- forventes at skulle benyttes i mere end ét regnskabsår"¹

6.2 Formål

Formålet med den regnskabsmæssige behandling af de materielle anlægsaktiver er at se på de væsentligste problemstillinger, der kunne være, såsom indregning af aktiverne, at opgøre aktivernes regnskabsmæssige værdi, herunder afskrivningerne, samt tab ved værdiforringelse.

6.3 Væsentlighed

Der forefindes ligeledes krav efter de internationale standarder om et retvisende billede, således at den rigtige værdi af aktiver og passiver er oplyst. Da netop de materielle anlægsaktiver forekommer i de fleste virksomheder, er dette også et væsentligt område efter IFRS.

¹ IAS 16 stk. 6

7. Optagelse i årsregnskabet efter ÅRL

Den regnskabsmæssige behandling af materielle anlægsaktiver reguleres efter ÅRL §§ 33, 36-37, 40-43, 49, 53, 58-60, 82, 83a, 87-88, 90a, 94 og 101.

7.1 Indregning og måling

Da virksomheder i regnskabsklasse A ikke har pligt til at aflægge en årsrapport, indebærer dette, at virksomhederne i de andre regnskabsklasser mindst skal følge reglerne om indregning og måling for regnskabsklasse B, som står beskrevet i ÅRL afsnit 3.

Materielle anlægsaktiver indregnes ved første indregning til kostpris ifølge ÅRL §§ 36-40 og skal efter de generelle bestemmelser kun indregnes i balancen, hvis det opfylder den tidligere nævnte definition, og hvis værdien kan måles pålideligt. I praksis vil det være sammenfaldende med leveringstidspunkt og for ejendomme overdragelsestidspunkt.

Kostprisen skal indeholde alle omkostninger ved anskaffelsen indtil det tidspunkt, hvor aktivet er klar til at blive taget i brug. Hvis man har internt fremstillede aktiver, skal omkostninger, der direkte kan henføres til det fremstillede aktiv, også medtages. Desuden kan renter af lån, der er lånt til at finansiere fremstillingen og som vedrører fremstillingsperioden, indregnes i kostprisen.

Et eksempel på en direkte forbunden omkostning kunne være en virksomhed, som har erhvervet sig en grund kun med det formål at opføre en ny fabrik. Omkostningerne til nedrivningen af den gamle fabrik skal aktiveres sammen med den nye fabrik, og ikke sammen med prisen på grunden. Da de køber grunden for at bygge en ny fabrik og derfor er nedrivningen en direkte konsekvens af beslutning om, at de vil bygge en ny fabrik.

Yderligere eksempler på direkte forbundne omkostninger, som kan indregnes, samt omkostninger, som ikke kan medtages i kostprisen, fremgår af bilag 3

Hvis man så kigger i ÅRL § 42, står der beskrevet at anlægsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 og 38, skal nedskrives til en lavere genindvindingsværdi.

Samtidig står der i § 43, at kostprisen, dagsværdien eller genindvindingsværdien for materielle anlægsaktiver formindskes med afskrivninger, såfremt aktivet har begrænset brugstid.

Hvis man så går videre til de yderligere krav der tilkommer, når vi er i regnskabsklasse C, står dette beskrevet i ÅRL afsnit 4.

Her er det muligt at indregne de omkostninger, der direkte kan henføres til det internt fremstillede aktiv, hvis omkostningerne kan direkte henføres til fremstillingsperioden, jf. ÅRL § 82.

Jf. ÅRL afsnit 5, som behandler regnskabsklasse D, forefindes der ikke yderligere krav til indregning og måling, end dem der er beskrevet under regnskabsklasse B og C.

Det er ydermere lovligt at indregne forbedringsomkostninger, man har afholdt på sit aktiv. Tag for eksempel en virksomhed, som investerer i en ejendom til t.kr. 4.000. Virksomheden bliver dog nødsaget til at afholde omkostninger i forbindelse med en forbedring på t.kr. 50. Dette har følgende virkning på indregningen af ejendommen:

Kostpris, ejendom	4.000.000
Forbedring	50.000
Bogført værdi	4.050.000

7.1.1 Begrundelse for afgrænsning af investerings- og handelsejendomme

Når man snakker om den regnskabsmæssige behandling af ejendomme, er der 3 typer af forskellige ejendomme:

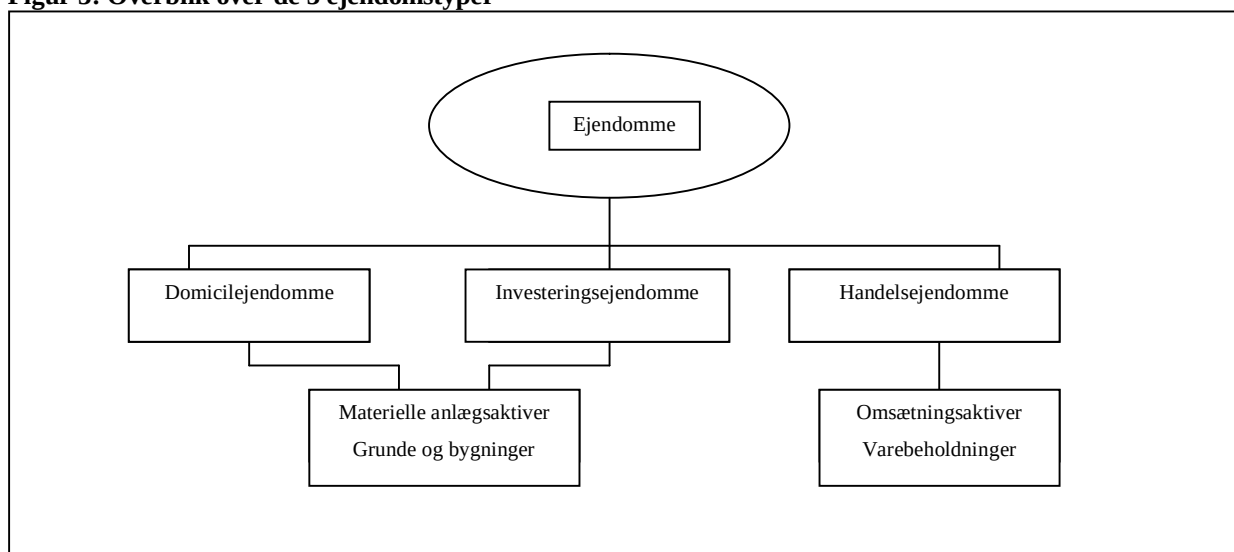
- 1) Domicilejendomme
- 2) Investerings ejendomme
- 3) Handelsejendomme

Definitionen af, hvilken type ejendom du har med at gøre, tager udgangspunkt i formålet med ejendommen. Derfor er det her vigtigt, at man ser ejendommen ud fra det rigtige selskabssynspunkt. Tag for eksempel en koncern, hvoraf et af datterselskaberne ejer en ejendom, som de selv fuldt ud benytter. Dette er en domicilejendom for datterselskabet, men måske en anden slags ejendom for moderselskabet. Derfor er det endnu engang vigtigt at nævne, at det er meget vigtigt at vurdere, hvilket synspunkt man bør bruge.

Definitionen af de 3 ejendomme er meget vigtig, idet den regnskabsmæssige behandling heraf er vidt forskellig.

Nedenfor gennemgås de 3 typer af ejendomme kort, hvorefter vores fokus vil være på domicilejendomme, da de bliver behandlet efter de generelle bestemmelser i ÅRL §§ 33, 36, 40-43, samt i RVL10.

Figur 3: Overblik over de 3 ejendomstyper

Handelsejendomme:

Disse ejendomme anskaffes med henblik på videresalg kort tid efter. Når et selskab ejer sådanne ejendomme, skal disse ejendomme ses som en del af selskabets varebeholdning, da det er samme princip som med almindelige varer, hvor man køber varen med henblik på videresalg.

Disse handelsejendomme bliver indregnet som et omsætningsaktiv, hvor de værdiansættes til laveste værdi af kostprisen og nettorealisationsværdien.

Investerings ejendomme:

Her snakker man om ejendomme, der bliver anskaffet med henblik på investering. Dette kunne være at udleje ejendomme, for så at sælge dem med gevinst senere, eller blot for at tjene penge på udlejning. Disse ejendomme har ikke til hensigt at blive brugt af selskabet selv.

Domicilejendomme:

Domicilejendomme bliver derimod anskaffet med det formål at tjene selskabets hovedaktivitet. Det kunne bl.a. være som lager, produktionshal, kontorer osv. Formålet med at anskaffe en sådan ejendom er selve brugen heraf.

Nu kan man så diskutere det fakta, at man sjældent ville investere i en ejendom uden at forvente at gå med gevinst ved et eventuelt salg. I disse tilfælde, hvor selskabet selv bruger ejendommen, ses den forventede gevinst som et sekundært formål.

7.2 Værdiansættelse

Som beskrevet ovenfor skal man ved første indregning af aktiver indregne dem til kostpris iht. ÅRL §§ 36-40. Dette medfører, at materielle anlægsaktiver, der ikke er investeringsaktiver, skal måles til kostpris minus akkumulerede afskrivninger.

Som skrevet ovenfor skal kostprisen omfatte alle købs omkostninger, forarbejdningssomkostninger samt andre omkostninger, som er afholdt i forbindelse med det materielle anlægsaktiv, indtil aktivet bliver taget i brug. Hvis der forekommer renter vedrørende fremstillingsperioden, kan disse indregnes i kostprisen. Hvis rentebeløbene indregnes, skal disse oplyses i noter for materielle anlægsaktiver.

7.2.1 Opskrivning

Man kan frivilligt vælge, om man vil opskrive materielle anlægsaktiver til dagsværdi², jf. ÅRL § 41. Denne værdi er som udgangspunkt den pris, aktivet kan sælges til på balanceda-

² Se bilag 2 for definition

gen. Hvis denne pris ikke kan fastsættes, benyttes en af nedenstående muligheder. Mulighederne står i prioriteret rækkefølge:

1. Udgangspunktet er den pris, aktivet kan sælges til på balancedagen (salgsværdien).
2. Kan salgsværdien ikke konstateres på et velfungerende marked, måles dagsværdien ud fra salgsværdien af aktivets enkelte bestanddele.
3. Er dette heller ikke muligt, kan en tilnærmet salgsværdi i form af aktivets kapitalværdi benyttes – dog kun i det omfang, at der findes almindeligt accepterede værdiansættelsesmodeller og -teknikker herfor.
4. Hvis det ikke er muligt at beregne en tilnærmet salgsværdi, kan genanskaffelsesværdien eller nettorealisationsværdien anvendes.³

Der er ingen krav til, at værdistigningen skal være varig, før der kan foretages opskrivning.

Opskrivningen skal indregnes direkte i egenkapitalen og ikke over resultatopgørelsen. Grunden til dette er, at realiseringen i sig selv ikke skaber nogen indtægt på opskrivningstidspunktet. Derfor skal 75 % af opskrivningen bindes på en særlig reserve, der ikke kan benyttes til udbytte eller dækning af underskud og 25 % af opskrivningen skal aktiveres som udskudt skat. Den opskrevne værdi skal opløses eller formindskes hvis aktivet sælges eller udgår, men også hvis aktivets dagsværdi mister noget af værdien, som ikke er modsvaret af afskrivninger.

Når aktiverne opskrives, sker der en forøgelse af afskrivningsgrundlaget. Afskrivningerne vil derfor blive forøget som en følge af, at afskrivningsgrundlaget fordeles over aktivets resterende brugstid. Reserven under egenkapitalen reduceres ikke med afskrivningerne af det opskrevne beløb. Reserven opløses eller formindskes først, når de opregulerede aktiver realiseres eller udgår af aktiviteten. Hvis aktivet nedskrives på grund af lavere genindvindingsværdi eller er forbundet med udskudt skat, der skal hensættes, eller der sker tilbageførsel på grund af ændret regnskabsmæssigt skøn, opløses eller formindskes reserven også.

Når en af de ovenstående hændelser indtræder, overfører man reserven direkte til egenkapitalens frie reserver. Reserven kan derfor ikke indregnes i resultatopgørelsen. Hvis der derimod

³ Regnskabshåndbogen 2011 PWC side 101

er en eventuel gevinst eller et eventuelt tab, opgjort som forskellen mellem salgsprisen og den regnskabsmæssige værdi, indregnes denne i resultatopgørelsen.

Hvis en virksomhed vil begynde at foretage opskrivninger på materielle anlægsaktiver, skal dette ifølge loven behandles som en ændring i anvendt regnskabspraksis. Det betyder også, at virksomheden bliver nødt til at vurdere de pågældende aktiver løbende i fremtiden. Det er ikke muligt at bruge opskrivningen som en engangsopskrivning, medmindre det er muligt på et systematisk grundlag at vælge opskrivning alene for en enkelt eller enkelte grupper af de materielle anlægsaktiver, virksomheden måtte have. Dette kan f.eks. ske ved grunde og bygninger.

7.2.2 Nedskrivning

Virksomheder, der ikke løbende regulerer anlægsaktiverne til dagsværdi, skal jf. ÅRL § 42 nedskrive materielle anlægsaktiver til genindvindingsværdien⁴, hvis genindvindingsværdien er lavere end den bogførte værdi.

Genindvindingsværdien er defineret i ÅRL bilag 1, D. Ved denne værdi forstås den højeste værdi af salgspris med fradrag af afhændelsesomkostninger (nettosalgsspris) og nutidsværdien af de forventede fremtidige nettobetalingssstrømme - kapitalværdien - relateret til det pågældende aktiv. Hvis det ikke er muligt at fastsætte en genindvindingsværdi for det enkelte aktiv, skal aktiverne vurderes samlet. Nedskrivningen fordeles herefter systematisk ud på de enkelte aktiver.

Indregningen af en sådan nedskrivning skal modsat en opskrivning, bogføres under resultatopgørelsen, medmindre der er tale om en tilbageførsel af en opskrivning⁵. Dette skyldes, at en nedskrivning opfattes som en omkostning og derfor udgiftsføres med det samme.

⁴ Se bilag 2 for definition

⁵ Regnskabshåndbogen 2011 PWC side 184

7.3 Afskrivningsmodeller

Der står i ÅRL § 43 at kostpris, dagsværdi eller genindvindingsværdi for materielle anlægsaktiver med begrænset brugstid formindskes med afskrivninger. Dette kan gøres med systematisk afskrivning af aktiverne over deres brugstid. Når man har anskaffet sig et materielt anlægsaktiv, kræver det at man vælger en systematisk afskrivningsmetode. Den skal i henhold til dansk lovgivning så vidt muligt afspejle virksomhedens forbrug af aktivet over aktivets brugstid.

Der er forskel på om man vælger at tolke forbruget som værditab eller aktivets bidrag, og dette har betydning for, hvilken afskrivningsmetode der vælges. Vælger man at tolke forbrug som værditab, skal virksomheden vælge den afskrivningsmetode, der bedst afspejler dette.

Hvis der derimod ved forbrug forstås, at det er bidrag til virksomhedens generering af indbetalinger, vælger man den afskrivningsmetode, man synes bedst afspejler virksomhedens forventede række af indbetalinger, eller virksomhedens forventede udnyttelse af aktivet. Ved den sidstnævnte metode kan man have overvejelser om aktivets effektivitet, om aktivet skal benyttes i et konstant antal timer for at opnå et vist produktionsniveau, eller om man må forvente en faldende effektivitet over tid.

Kostprisen for materielle anlægsaktiver med begrænset brugstid skal som skrevet tidligere formindskes med afskrivninger. Der er afskrivningspligt fra det tidspunkt, hvor aktivet er klar til ibrugtagning. Afskrivningerne skal ske på en systematisk måde.

Det forbrugsmønster, virksomheden ønsker at vise med afskrivningerne, er afgørende for om man skal vælge en afskrivningsmetode, der giver konstante, degressive eller progressive afskrivninger. Hvis aktivets væsentlige komponenter har væsentligt forskellige brugstider, skal aktivet opdeles i disse komponenter og afskrives over den konkrete brugstid for hver af komponenterne. Her skal man huske at tage hensyn til en konkret vurderet restværdi ved hver enkelt komponent.

Den lineære metode som oftest ses benyttet, bygger på en metode af konstante afskrivninger. Afskrivningerne skal påbegyndes, når aktivet tages i brug. Der skal således ikke afskrives på materielle anlægsaktiver under udførelse.

Man indregner afskrivninger i resultatopgørelsen, medmindre de indgår direkte i kostprisen for et andet aktiv.

Et materielt anlægsaktiv skal som tidligere nævnt udgå af balancen ved afhændelse eller på det tidspunkt, hvor aktivet ikke længere benyttes og ikke har nogen kapitalværdi, uanset om det er fuldt afskrevet. Opgørelsen skal ske for hvert aktiv individuelt.

Hvis det pågældende anlægsaktiv er op- eller nedskrevet, skal afskrivningerne tilpasses hertil. Tilmed skal afskrivningerne tage højde for den forventede restværdi/scrapværdi, som aktivet har når virksomheden ikke længere ønsker at anvende aktivet, således at dette ikke indgår i beregningen.

Nedenstående eksempel viser forskellen på afskrivningerne, og den bogførte værdi ved brug af den lineære metode og den degressive metode.

Forudsætninger:

Kostpris	50.000
Scrapværdi	0
Levetid	3
Årlig afskrivningsprocent ved degressiv	33%

	Lineær	Degressiv
Kostpris primo år 1	50.000	50.000
Afskrivning år 1	16.667	16.500
Bogført værdi ultimo år 1	33.333	33.500
Afskrivning år 2	16.667	11.055
Bogført værdi ultimo år 2	16.667	22.445
Afskrivning år 3	16.667	7.407
Bogført værdi ultimo år 3	0	15.038

Som det fremgår af ovenstående eksempel, er der stor forskel på afskrivningerne og dermed også den regnskabsmæssige værdi, af aktivet de enkelte år alt efter om man anvender den ene eller den anden afskrivningsmetode.

7.4 Avancer og tab ved salg af materielle anlægsaktiver

Avancer og tab af salg af materielle anlægsaktiver indregnes under afskrivninger, efter den artsopdelte regnskabsmetode. Efter den funktionsopdelte regnskabsmetode skal tab og avance indregnes under hvert område.

Hvordan man opgør avancen eller tabet rent regnskabsteknisk ses i nedenstående eksempel:

En virksomhed har i år 0 købt en bil 1 for kr. 200.000. I år 3 sælger de bil 1, hvorefter de køber en ny bil 2 for kr. 300.000. De sælger bil 1 i år 3 for kr. 100.000. I nedenstående tabel ses opgørelsen af avancen, samt den nye regnskabsmæssige værdi:

Kostpris bil 1 år 0	200.000
Akkumulerede afskrivninger	80.000
Årets afskrivning	40.000
Bogført værdi	80.000
Salgspris	100.000
Avance	-20.000
Kostpris bil 2	300.000
Afskrivningsgrundlag	280.000
Årets afskrivning	56.000
Bogført værdi ultimo	224.000

7.5 Anlægskartotek

De fleste virksomheder benytter sig af et anlægskartotek til at holde styr på alle de krav, der er til kostpris, tilgange, afgang, af- og nedskrivninger, opskrivninger, afskrivningssatser og bogførte værdier mv.

Der er ingen krav til, hvordan et sådant anlægskartotek skal udformes, men det bør dog vise de regnskabsmæssige værdier. Når der føres et detaljeret anlægskartotek, er det betydeligt nemmere for virksomheden at opgøre den udskudte skat.

Som nævnt tidligere, er der ingen krav til, hvordan et anlægskartotek skal udformes. Der er dog en lang række data, som er med i det meget detaljerede anlægskartotek. Disse data og et eksempel på et anlægskartotek ses i bilag 4

Det er her vigtigt at bemærke, at alle anlægsaktiver skal blive stående i anlægskartoteket, selvom de er fuldt afskrevet. De må således først afgangsføres, når aktivet er blevet solgt eller afhændet på anden måde.

7.6 Præsentation og oplysninger

Materielle anlægsaktiver opdeles i følgende poster, når det bliver vist i årsregnskabet:

- Grunde og bygninger
- Produktionsanlæg
- Andre anlæg, driftsmateriel og inventar
- Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver

Dette er selvfølgelig kun den typiske måde at stille dem op på i årsregnskabet. Enkelte virksomheder tilretter de fire ovennævnte undergrupper til deres eget behov. Et typisk eksempel på andre kategorier af materielle anlægsaktiver er skibe og fly.

7.6.1 Krav til regnskabspraksis

I anvendt regnskabspraksis skal virksomheden redegøre for indregningsmetoderne og målegrundlaget for de materielle anlægsaktiver. De skal i denne forbindelse også redegøre for, om der er indregnet renter i kostprisen. Herudover skal virksomheden også oplyse, hvilken afskrivningsmetode der er anvendt, virksomhedens skøn over restværdi, og der skal gøres rede for den brugstid, der anvendes i forbindelse med afskrivninger.

Eksempel på anvendt regnskabspraksis ses i bilag 5.

7.6.2 Krav til noteoplysninger

Der er en lang række krav, som gælder for samtlige regnskabsklasser. Klasse C og D virksomheder har ydermere fået pålagt nogle ekstra punkter. Se gerne bilag 6 for disse krav.

8. Optagelse i årsregnskabet efter IFRS

Den regnskabsmæssige behandling af materielle anlægsaktiver reguleres efter IAS 16.

8.1 Indregning og måling

Ved indregning efter IAS, kan et materielt anlægsaktiv indregnes, når kostprisen kan opgøres pålideligt og sandsynligheden for at de fremtidige økonomiske fordele, som er knyttet til aktivet, vil tilgå virksomheden.

Man skal vurdere indregningskriteriet på det tidspunkt, der bliver afholdt omkostninger i forbindelse med aktivet, uanset om det er omkostninger der tilknytter sig til købet, opførelsen, udbygning eller vedligeholdelse.

Hvis vi kigger på det ovenstående indregningsprincip, må virksomheder ikke indregne de omkostninger, der er forbundet med den daglige drift af aktivet i den regnskabsmæssige værdi af aktivet.

Ved måling af første indregning er det kostprisen, som skal indregnes. Kostprisen for et materielt anlægsaktiv omfatter følgende:

- købsprisen for aktivet, herunder importafgifter,
- omkostninger direkte forbundet med klargøring af aktivet til den planlagte anvendelse,
- det oprindelige skøn over de omkostninger, der vil være i forbindelse med bortskaffelse.

De direkte omkostninger, der bliver nævnt i IAS 16, er identiske med de i bilag 3 nævnte direkte forbundne omkostninger.

Omkostninger som administrationsomkostninger og andre indirekte produktionsomkostninger samt omkostninger forbundet med opstart af et nyt anlæg, kan således ikke indregnes. Kostprisen efter de internationale regnskabsstandarder indeholder også retningslinjer om indregning af finansieringsomkostninger.

8.2 Værdiansættelse

Som beskrevet ovenfor, skal et materielt anlægsaktiv indregnes til kostpris med tillæg af de omkostninger, der er direkte i forbindelse med klargøring af aktivet.

8.2.1 Discounted Cash Flow modellen

Denne model hedder Discounted Cash Flow modellen, herefter kaldet DCF-modellen. Denne model ses ofte anvendt i forbindelse med værdiansættelse af virksomheder eller ved opgørelse af nedskrivningsbehovet for anlægsaktiver.

Når man benytter denne model, skal man opgøre det frie cash flow. Dette gøres ved at se på pengestrømmene fra driften og rapporterede investeringer og beregnes således:

Rapporterede pengestrømme fra driften	XX
+ Renteindbetalinger	XX
- Renteudbetalinger	XX
-/+ Skattefordele (25%)	XX
+/- Netto renteudbetalinger/indbetalinger	XX
Pengestrømme fra driften	XX
- Rapporteret investeringer	XX
= Frit cash flow	XX⁶

I IAS 36 afsnit 50 og 51 står der, at skøn over fremtidige pengestrømme ikke omfatter skatten, hvorfor der reguleres for denne værdi. Derfor skal det frie cash flow ligeledes opgøres før skat. Ydermere skal der reguleres for anlægsinvesteringer, da virksomheden nødvendigvis må foretage anlægsinvesteringer og frasalg heraf for at bibeholde et funktionelt produktionsanlæg.

8.2.2 Terminalværdien

Man snakker altid om, at pengestrømme fortsætter i det uendelige, hvorfor man bør have et budget ud i det uendelige. Det virker ret urealistisk, at man skal og kan budgettere langt frem i

⁶ Financial Statement Analysis and Security Valuation d. 126

tiden, hvorfor man både snakker om en budgetperiode og en terminalperiode. Terminalværdien er derfor værdien af det frie cash flow, der kommer i perioden efter budgetperioden.

8.2.3 Diskonteringsfaktor

For at tilbagediskontere den beregnede værdi til nutidsværdi, bliver man nødt til at bruge en diskonteringsfaktor. Denne faktor bør være en rente før skat, som tager hensyn til den risiko der er forbundet med det specifikke aktiv. Ofte bruger man et vejet gennemsnit af kapitalomkostningerne kaldet WACC. WACC'en tager både højde for de afkastkrav, som ejerne og långiverne måtte have, men også de omkostninger der er forbundet med fremskaffelsen af virksomhedens kapital. WACC beregnes således:

Gældsandel x lånerente efter skat + egenkapitalandel x ejerafkastkrav⁷.

8.2.4 Beregning af nutidsværdien

Nu kan man så beregne nutidsværdien for det fremtidige cash flow ved hjælp af følgende formel:

$$NV_0 = \sum \frac{FCF}{(1+WACC)^t}^8$$

FCF = Frie cash flow

8.2.5 Opskrivning

Det er her også frivilligt, om man vil opskrive til dagsværdi. Det skal dog bemærkes, at hvis man vælger at benytte dagsværdimetoden et år, skal dette også ske de efterfølgende år. Det fremgår også af IAS 16, at hvis man vælger at opskrive et aktiv, skal alle aktiver inden for samme kategori også opskrives.

En opskrivning skal også her indregnes direkte under egenkapitalen.

⁷ <http://www.e-conomic.dk/regnskabsprogram/ordbog/kapitalvaerdi>

⁸ Financial Statement Analysis and Security Valuation s. 87

8.2.6 Nedskrivning

Hvis genindvindingsværdien er lavere end den regnskabsmæssige værdi, skal aktivet nedskrives. Man kan læse i IAS 36 om de specifikke bestemmelser for nedskrivninger.

IAS 36 definerer genindvindingsværdi som det højeste af et aktivs eller en pengestrømsfrembringende enheds dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger og nytteværdien. Hvis det ikke er muligt at opgøre dagsværdien, benyttes markedsværdien fratrukket salgsomkostninger i stedet for.

Nytteværdien opgøres som nutidsværdien af fremtidige nettopengestrømme, som vedrører brugen af det pågældende aktiv. I IAS 36 afsnit 30 står der endvidere, hvilke elementer der skal medtages i beregningen af nytteværdien.

Når man snakker om at fastsætte nettopengestrømmene for et enkelt aktiv, kan dette godt være problematisk. I visse tilfælde, f.eks. ved en maskine i et samlet produktionsanlæg, er det måske hele produktionslinjen som genererer pengene. og i disse tilfælde kan virksomheden være tvunget til at indregne flere aktiver i en pengestrømsfrembringende enhed, som på engelsk bliver kaldt Cash Generation Unit, herefter kaldet CGU. En CGU er den mindste identificerbare gruppe af aktiver, hvor pengestrømmene i al væsentlighed kan opgøres uafhængig af andre aktiver eller grupper af aktiver.

Behandlingen af nedskrivninger foregår som udgangspunkt over resultatopgørelsen. Det er kun hvis der er tidligere opskrivninger, som står bogført under egenkapitalen, at man laver nedskrivningen i totalindkomsten.

8.3 Afskrivningsmodeller

Efter de internationale regnskabsstandarter skal der ske separat afskrivning af hver eneste del af et aktiv, som udgør en væsentlig værdi af det samlede aktiv. Det gælder også her, at man skal vælge den afskrivningsmetode, som bedst muligt afspejler virksomhedens forbrug, og afskrivningsgrundlaget skal fordeles systematisk over aktivets brugstid.

Afskrivningsgrundlaget er også her anskaffelsesprisen fratrukket restværdien.

Man påbegynder afskrivningen, når aktivet er disponibelt til dets planlagte brug. Derimod ophører afskrivningen, når aktivet bliver klassificeret som et aktiv til salg eller i det tilfælde, hvor aktivet er blevet afgangsført. At aktivet for en periode bliver taget ud af aktivitet gør ikke, at afskrivningerne ophører.

Ved udløb af hvert regnskabsår, bliver man nødt til at revurdere restværdier, brugstider og afskrivningsmetoder. Hvis det her viser sig, at der er væsentlige ændringer til de forventninger man havde, skal disse forhold ændres. Sådanne ændringer indebærer en ændring i anvendt regnskabspraksis jf. IAS 8, som bevirker at tidligere års afskrivninger ikke skal korrigeres. I de tilfælde, hvor den eventuelle nye restværdi er højere end den bogførte værdi, skal der ikke længere afskrives på aktivet. Afskrivningerne kommer først på tale igen, når restværdien igen bliver lavere end den bogførte værdi.

8.4 Præsentation og oplysninger

Materielle anlægsaktiver opdeles i følgende poster, når det bliver vist i årsregnskabet:

- grunde
- grunde og bygninger
- maskiner
- skibe
- fly
- motorkøretøjer
- møbler, og fast inventar og
- kontorudstyr

8.4.1 Krav til regnskabspraksis

Der er krav til, at det skal oplyses hvorledes afskrivningsgrundlaget er opgjort samt den anvendte afskrivningsmetode og brugstid.

8.4.2 Krav til noteoplysninger

Der er her krav om, at der skal være en anlægsnote, hvoraf fremgår regnskabsmæssig værdi primo og ultimo samt at årets bevægelser såsom afskrivninger, ned- og opskrivninger, samt til- og afgangse vises. Efter de internationale regnskabsstandarde, nærmere betegnet IFRS 5, skal særskilt fremgå afgang vedr. aktiver, der er bestemt for salg samt forskelle opstået af valutaomregninger.

Derudover findes ligeledes en liste med flere punkter der skal indgå i noterne⁹. Disse punkter kan ses i bilag 7

⁹ Deloitte – Introduktion til de internationale regnskabsstandarde s. 119

9. Forskelle mellem dansk regnskabsregulering og IFRS

De væsentligste forskelle mellem dansk regnskabsregulering og IFRS ses kort beskrevet nedenfor.

9.1 Indregning og måling

Indregning og måling efter ÅRL og RV10 stiller krav om, at omkostninger afholdt i forbindelse med et aktiv kun må aktiveres, hvis disse omkostninger medfører økonomiske fordele i forhold til, hvad aktivet ellers ville have gjort. Altså en vedligeholdelsesomkostning, som ikke skaber yderligere værdi, må ikke aktiveres.

Indirekte produktionsomkostninger skal for egenopførte materielle anlægsaktiver indregnes i kostprisen.

Hvis man derimod kigger på IAS 16, skal de generelle kriterier for indregning også anvendes, idet efterfølgende omkostninger vedr. aktivet skal indregnes. Her skal man indregne omkostningerne, hvis de medfører øget økonomiske fordele for virksomheden.

Man må her kun indregne omkostninger i kostprisen, hvis der er direkte forbindelse til enten fremstilling eller klargøring af aktivet.

Ved finansieringsomkostninger er der også en forskel på indregningen heraf. Hvis man kigger på de internationale regnskabsstandarde, er der her retningslinjer for, hvordan disse omkostninger skal indregnes. Dette findes ikke i ÅRL.

9.2 Afskrivningsmodeller

Forskellen på de to forskellige regelsæt under afsnittet afskrivningsmodeller ligger i, at ÅRL og RV10 ikke indeholder retningslinjer for aktiver, der er bestemt for salg.

Ydermere er der en forskel på restværdien på et aktiv. Efter RV10 skal denne restværdi fastsættes, når aktivet bliver taget i brug, og restværdien kan kun ændres hvis denne falder. Dette indebærer også, at afskrivningsgrundlaget iflg. RV10 ikke bliver mindre, idet restværdien øges. Hvis man derimod kigger på IAS 16, står der at restværdien skal revurderes hvert år.

Sidst, men ikke mindst ligger der også en forskel i behandlingen af opskrivning kontra afskrivning. Ifølge de internationale regnskabsstandarder er der mulighed for at ophæve en opskrivningshenlæggelse, hvis der foretages merafskrivning. Dette er ikke tilladt ifølge ÅRL.

9.3 Præsentation og oplysninger

Opdelingen af kategorier i IAS 16 er mere detaljeret end opdelingen i ÅRL.

9.4 Krav til noteoplysninger

Iflg. ÅRL og RV10 er der ikke krav om sammenligningstal i anlægsnoten.

10. Delkonklusion til den regnskabsmæssige behandling

Ud fra ovenstående redegørelser og analyser fremgår det, at de internationale regnskabsstandards og den danske årsregnskabslov samt de danske regnskabsvejledninger ligner hinanden på rigtig mange punkter. Der findes dog nogle forskelle blandt disse love, hvoraf vi har beskrevet de væsentligste af dem.

Vi kan nu konstatere, at de væsentligste forskelle ligger i afskrivningsmetoderne samt hvad der indgår i kostprisen af et aktiv.

Efter at have kigget på både den regnskabsmæssige behandling efter årsregnskabsloven og efter de internationale regnskabsstandards kan vi konkludere, at man kun bør aflægge sit årsregnskab efter de internationale regnskabsstandards, hvis dette er et krav, da det ellers vil blive for omfattende.

11. Praktisk tilgang af behandlingen af materielle anlægsaktiver.

For at vurdere behandlingen af materielle anlægsaktiver vil vi se på, hvordan virksomheder fastsætter de skønsmæssige poster i praksis. Vi har derfor valgt 4 forskellige og tilfældige årsrapporter fra den danske børs.

Vi har valgt at begrænse vores søgning til virksomheder, som er inden for branchen 'produktion', da de virksomheder ofte har produktionsanlæg og maskiner. De 4 virksomheder, som vi har valgt er Vestas A/S, Dantherm A/S, Glunz og Jensen A/S og Brdr. Hartmann A/S.

De 4 virksomheder indregner alle materielle anlægsaktiver til kostpris med fradrag for akkumulerede af- og nedskrivninger. Alle virksomhederne afskriver også deres materielle anlægsaktiver lineært over den forventede brugstid. Vi kiggede derudover også på, om virksomhederne anvendte de samme brugstider. Vi valgte at kigge på brugstiden for 'bygninger', 'produktionsanlæg og maskiner' samt 'driftsmidler og inventar'.

Som man kunne se ud fra de 4 årsrapporter, varierer deres brugstid inden for de 3 hovedgrupper som følger:

Bygningernes brugstid varierer fra 10 – 40 år

Produktionsanlæg og maskiners brugstid varierer fra 3 – 25 år

Driftsmidler og inventars brugstid varierer fra 3 – 10 år

Som man kan se af ovenstående tal, er der stor forskel på brugstiden inden for de 3 grupper. Den største forskel ser man i gruppen 'produktionsanlæg og maskiner'. Iflg. årsrapporten for Brdr. Hartmann har deres produktionsanlæg og maskiner en forventet brugstid fra 3 – 25 år.

Da det er svært at analysere materielle anlægsaktiver ud fra årsrapporten, har vi ved hjælp af vores vejleder og kollegaer opstillet nogle problemstillinger, der kan vise behandlingen af materielle anlægsaktiver samt nogle problemstillinger, og som følge af det hvilke konsekvenser disse handlinger har for årsrapporten. Vi har derfor opfundet en casevirksomhed, som vi har valgt at kalde AJ A/S. AJ A/S er en produktionsvirksomhed der producerer mælkekasser, brødkasser og diverse transportkasser.

11.1. Case virksomhed

AJ A/S er en gammel virksomhed, som producerer mælkekasser, brødkasser og diverse transport kasser, der alle er produceret i plastic. AJ A/S har fået en stor ny kunde og kan ikke følge med efterspørgslen og vil derfor investere i en ny produktlinje. AJ A/S har i den forbindelse hentet tilbud på en produktionslinje, som består af sprøjtestøbemaskine, formværktøj, transportbånd og en dekoreringsmaskine.

De 4 maskiner har en samlet anskaffelses pris på i alt kr. 4.000.000.

De 4.000.000 er fordelt på de 4 maskiner som følger:

- Sprøjtestøbemaskine kr. 2.000.000
- Formværktøj kr. 500.000
- Transportbånd kr. 250.000
- Dekoreringsmaskine kr. 500.000
- Opsætning og installationsomkostninger kr. 750.000

11.1.1 Metode 1 – Samlet aktivering af produktlinen

Ved indregning af de nye produktionsmaskiner kan man vælge at se hele produktionslinen som et samlet aktiv, som dermed vil have en anskaffessum på kr. 4.000.000. Det vil sige, at man afskriver hele produktionslinen for det fulde beløb på kr. 4.000.000 over en brugstid på 10 år. Hvis man vil benytte sig af følgende metode, er det et krav til produktionsmaskinerne, at de har samme brugstid. Man skal derudover kunne argumentere for, at maskinerne skal ses som et samlet aktiv, som ikke kan 'fungere' uden hinanden.

Afskrivninger pr. år vil dermed være:

Kostpris	kr. 4.000.000
Brugstid	10 år
Årlige afskrivninger	kr. 400.000

Tabel 1: Afskrivninger ifølge metode 1

I AJ A/S tilfælde vurderer vi, at det ikke er optimalt at anvende ovennævnte metode. Da vi antager at sprøjtestøbmaskinen sagtens kan virke uden transportbåndet. Derudover antager vi at de 4 maskiner har forskellig brugstider.

Hvis det derimod antages at maskinerne har samme brugstid og kan argumentere for at maskinerne ikke kan arbejde uden hinanden, vil man ifølge ovenstående sagtens kunne indregne aktiverne som et samlet aktiv.

11.1.2 Metode 2 – Afskrivning på hvert enkelt aktiv.

Når man ser på hvert enkelt aktiv for sig, skal man vurdere afskrivningsperioden og hvilken afskrivningsmetode der skal tages i brug.

Ved indregning af materielle anlægsaktiver kan man i kostprisen iflg. IAS 16 indregne installations- og leveringsomkostninger. Dette medfører, at AJ A/S ved indregningen skal indregne opsætning og monteringsomkostninger. Vi har valgt at dele opsætning og monteringsomkostningerne ligeligt på hvert aktiv i forhold til deres pris. Dette medfører, at vi får følgende kostpriser:

Sprøjtestøbemaskine	$2.000.000 + (750.000 / 3.250.000 * 2.000.000)$	2.461.538
Formværktøj	$500.000 + (750.000 / 3.250.000 * 500.000)$	615.385
Transportbånd	$250.000 + (750.000 / 3.250.000 * 250.000)$	307.692
Dekoreringmaskine	$500.000 + (750.000 / 3.250.000 * 500.000)$	615.385
I alt		4.000.000

Brugstiden for aktiverne er vurderet af AJ A/S til følgende:

- Sprøjtestøbemaskine er brugstiden 12 år
- Formværktøj er brugstiden 10 år
- Transportbånd er brugstiden 7 år
- Dekoreringmaskine er brugstiden 8 år

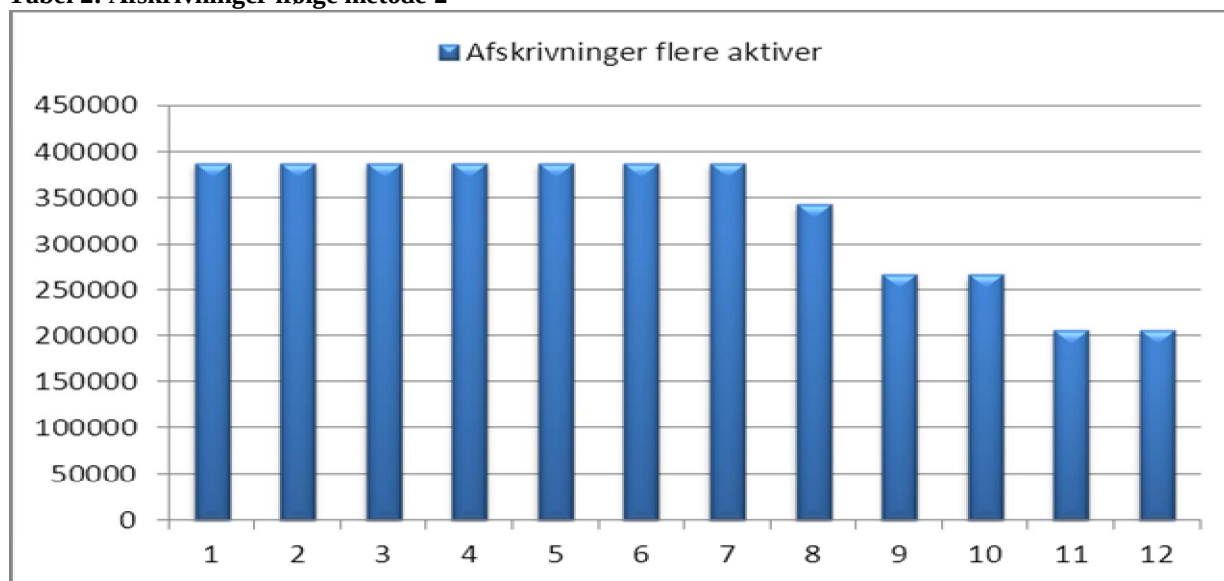
AJ A/S har ved køb af maskinerne, vurderet at de ikke ville kunne sælge produktionsmaskinerne, når brugstiden er færdig, da de forventer, at maskiner er i sådan en dårlig stand, at de ikke kan sælges. Der vil derfor i det følgende eksempel ikke blive regnet med scrapværdi.

Produktionsmaskinerne vil blive afskrevet lineært over perioden. Afskrivninger de følgende 7 år vil derfor være som følger:

Sprøjtestøbemaskine	$2.461.538 / 12$	205.128
Form værktøj	$615.385 / 10$	61.538
Transportbånd	$307.692 / 7$	43.956
Dekoreringmaskine	$615.385 / 8$	76.923
I alt		387.546

Afskrivningerne vil i de første 7 år lineært være på kr. 387.546. pr. år. Derefter vil afskrivningerne være som følgende i nedenstående tabel.

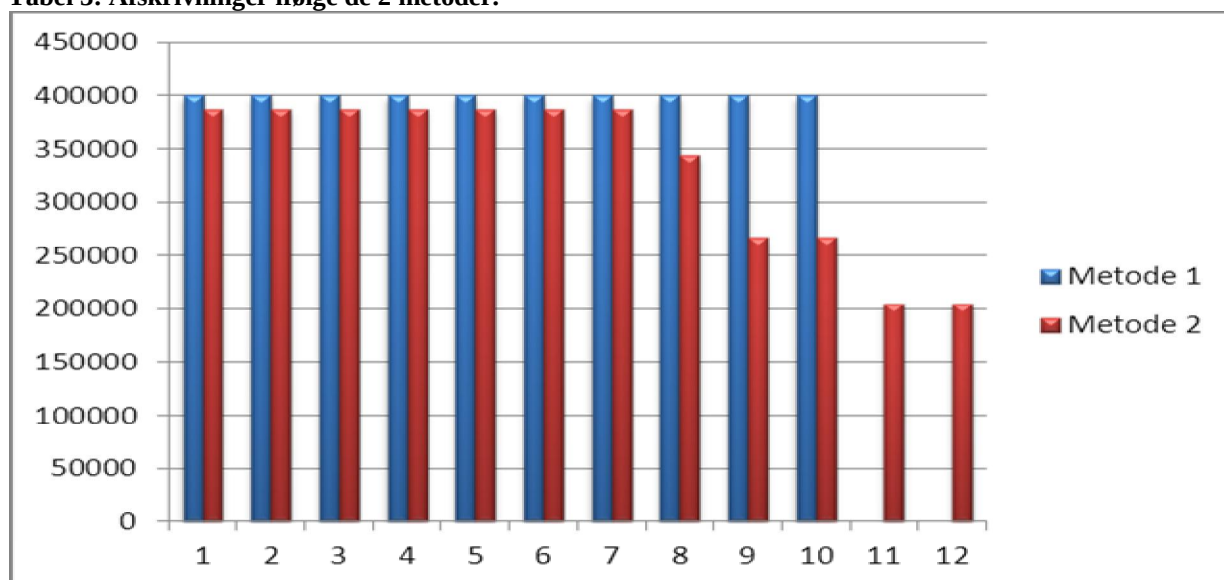
Tabel 2: Afskrivninger ifølge metode 2

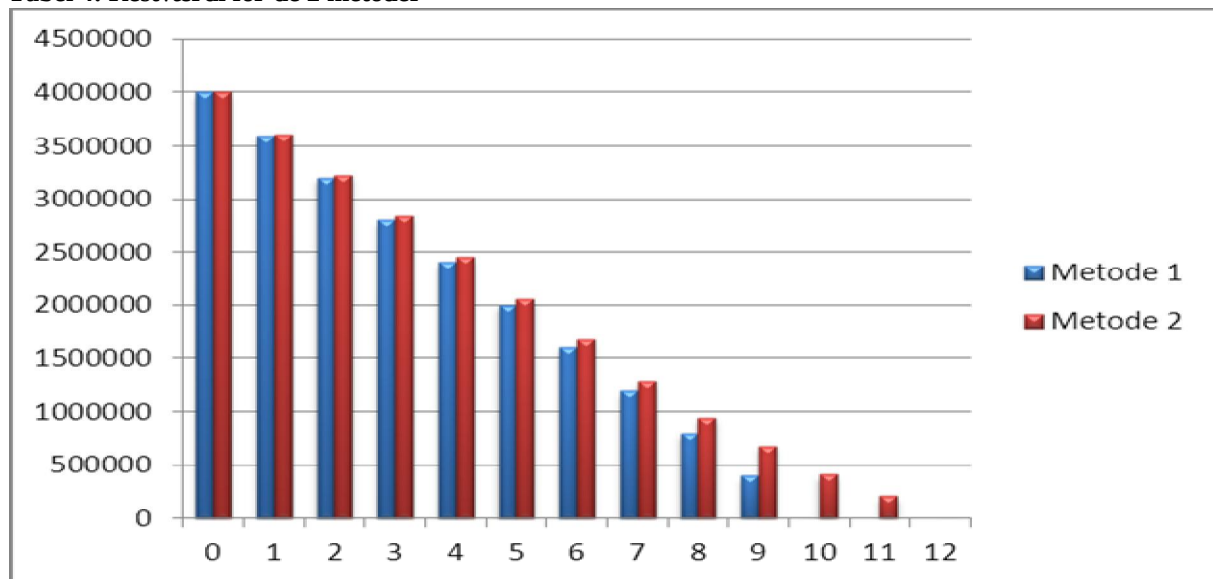
11.1.3 Forskel mellem metode 1 og 2

Forskellen mellem de 2 måder at indregne produktionsmaskinerne på, har stor indvirkning på afskrivningerne. I de første 7 år er afskrivninger kr. 87.178 ($2.800.000 - 2.712.822$) større i metode 1 end i metode 2. Forskellen kan man se i nedenstående figur.

Tabel 3: Afskrivninger ifølge de 2 metoder.

Tabel 4: Restværdi for de 2 metoder

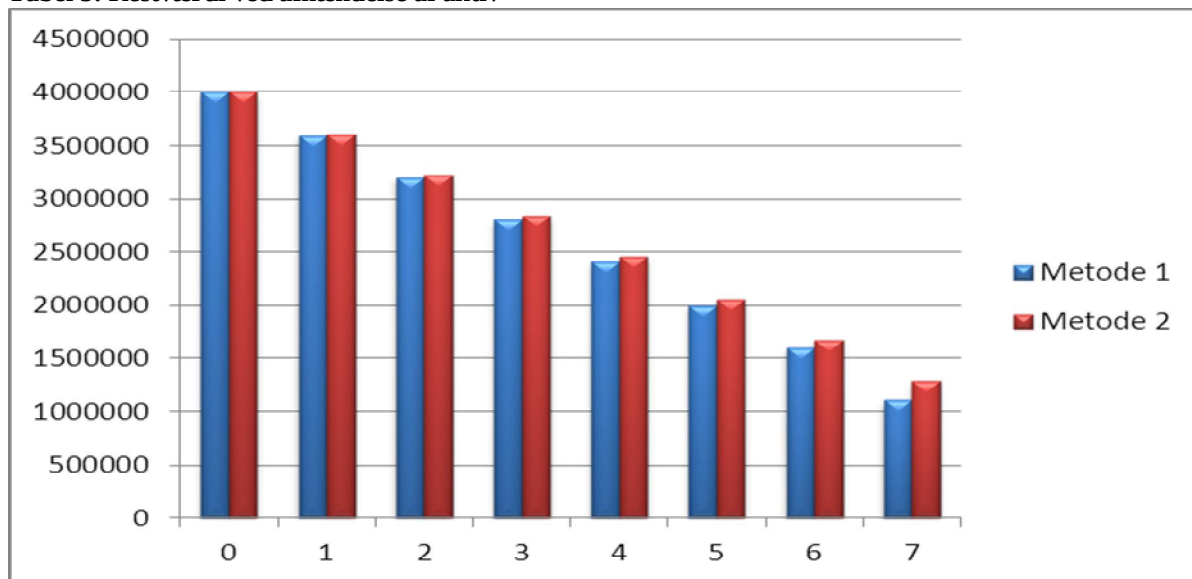

Ved afhændelse af aktivet er der stor forskel på de 2 metoder. Efter 7 år skal AJ A/S skifte transportbåndet ud. Hvis man havde valgt metode 1, hvor man indregner hele købsprisen og ser alle produktionsmaskiner som et samlet aktiv, skal man finde den bogførte værdi for transportbåndet efter de 7 år. Den bogførte værdi efter de 7 år vil ved metode 1 være på kr. 75.000 ($250.000 / 10 * 3 = 75.000$). De 75.000 er uden opsætning og installationsomkostninger, da det ikke er muligt at dele det ud på de enkelte aktiver ifølge metode 1. Det betyder, at vi må anvende anskaffelsessummen fra metode 2 til beregning af den bogførte værdi efter 7 år. Den bogførte værdi er ifølge metode 2 kr. 92.308 ($307.692 / 10 * 3$). Denne værdi skal restafskrives i det 7. år, så det får en værdi på kr. 0. Det betyder at afskrivningerne i år 7 vil beløbe sig til kr. 492.308 ($400.000 + 92.308$).

Kigger man på metode 2, vil transportbåndet efter de 7 år være fuldt afskrevet, da man fra starten har vurderet, at transportbåndet ville holde i 7 år. Derfor vil man i år 7 have afskrivninger på kr. 387.546.

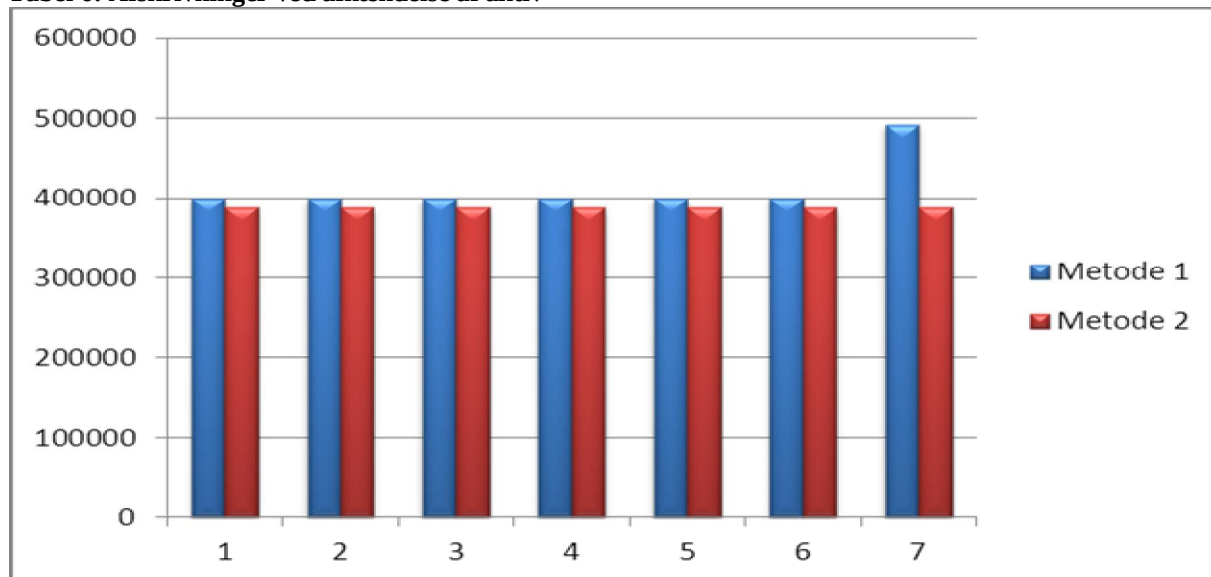
Ved at se på nedenstående diagram kan man se forskellen på de 2 metoder:

Tabel 5: Restværdi ved afhændelse af aktiv

Som man kan se af ovenstående, er der ikke stor forskel på behandlingen af de 2 metoder. Den store forskel kommer i år 7, hvor AJ A/S har fuldt afskrevet transportbåndet ifølge metode 2. Metode 1 får afskrivninger på kr. 493.308, som vi har set tidligere i afhandlingen. Dette sker på grund af, at man ved metode 1 afskriver aktivet over 10 år, i stedet for de 7 år som i metode 2. For at vise hvordan afskrivningerne er for de 2 metoder, har vi lavet følgende diagram, der viser afskrivningerne år for år:

Tabel 6: Afskrivninger ved afhændelse af aktiv

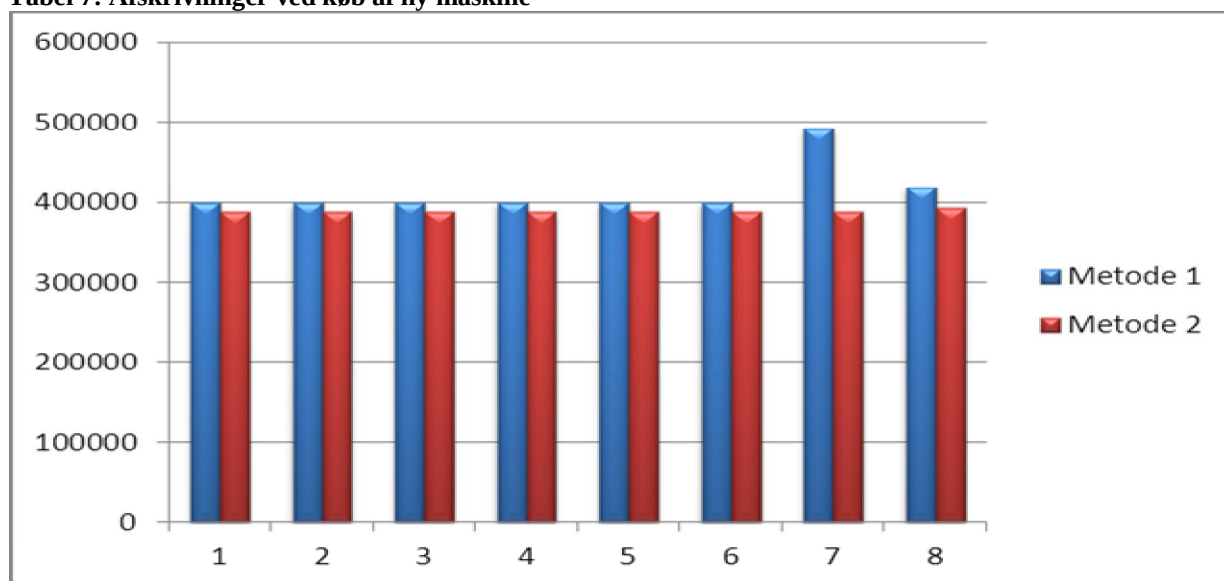
Som man kan se, er afskrivningerne ved metode 1 større i hele perioden. Det er også forklaret ved at restværdien er lavere i hele perioden. Men hovedgrunden skal findes i, at afskrivningerne i metode 1 har en samlet kortere levetid.

11.2 Køb af ny maskine

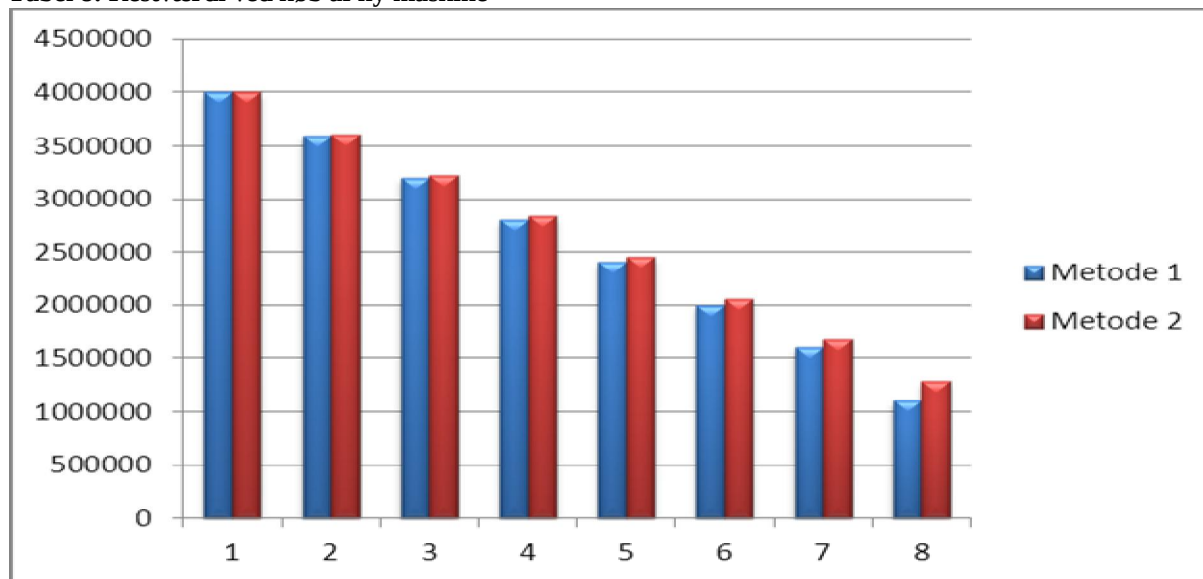
Efter de 7 år skal AJ A/S anskaffe sig et nyt transportbånd. På grund af inflation og store forbedringer er transportbåndet blevet dyrere. Det koster nu 7 år senere kr. 350.000. Udover købesummen på de kr. 350.000 er der opsætning og installationsomkostninger på kr. 50.000, så anskaffelsessummen kommer op på kr. 400.000. Da transportbåndet er blevet forbedret, vurderes det at det nu kan anvendes i 8 år, i stedet for de 7 år, som det gamle apparat kunne holde.

Det nye transportbånd afskrives stadig lineært over de efterfølgende 8 år med en årlig afskrivning på kr. 50.000 i begge situationer.

Tabel 7: Afskrivninger ved køb af ny maskine

Tabel 8: Restværdi ved køb af ny maskine

Som man kan se har afskrivningerne eller restværdien ikke rykket sig specielt meget. Årsagen til den store forskel er selvfølgelig den dårlige vurdering, der blev lavet under metode 1, da man blev nødt til at rette fejlen i år 7.

Ved gennemgang af de 2 metoder er det ikke svært at se, hvilken af de 2 metoder, der viser det mest retvisende billede af den værdiforringelse, der er på produktionsmaskinerne.

I AJ A/S' tilfælde vil vi vurdere, at produktionsmaskinerne har en væsentlig kostpris og godt kan fungerer hver for sig og derfor skal afskrives hver for sig. Derudover mener vi også, at det giver det mest retvisende billede af afskrivningerne, da afskrivninger bliver mere korrekte og viser den værdiforringelse der har været på selve aktivet og ikke 4 aktiver. Samtidig øger det muligheden for at sammenligne årsrapporterne år fra år, da der ikke kommer store korrektioner.

11.3. Indregning og måling af materielle anlægsaktiver.

11.3.1 Indregning af materielle anlægsaktiver

Ved anskaffelsen af de nye produktionsmaskiner skal regnskabsafdelingen i AJ A/S tage stilling til, hvordan de regnskabsmæssigt vil behandle de nye produktionsmaskiner.

AJ A/S har lavet en færdig aftale med leverandøren af produktionsmaskinerne, og begge partnere har underskrevet aftalen og produktionsmaskinerne er blevet leveret. I sådan en situation er det muligt for regnskabsafdelingen at vurdere, at de fremtidige økonomiske fordele vil tilkomme AJ A/S og dermed indregne produktionsmaskinerne i balancen. Ved indregning af produktionsmaskinerne bogfører regnskabsafdelingen hele anskaffelsessummen (kr. 4.000.000) i balancen under materielle aktiver som en debet post, og modposterer så enten på leverandører eller i banken, som også er poster i balancen. Dette kommer helt an på, om man betaler kontant eller har lavet en aftale vedr. betalingen med leverandøren.

Hvis vi vender situationen om, hvor AJ A/S stadig har underskrevet aftalen vedr. køb af de samme produktionsmaskiner til samme pris, men leveringen ikke er sket, vil det ikke være muligt for regnskabsafdelingen at indregne produktionsmaskinerne, da AJ A/S ikke har de økonomiske fordele af aktivet eller har mulighed for at tage aktivet i brug. I sådan en situation er det svært at vurdere, hvordan regnskabsafdelingen skal behandle dette. Vi vil vurdere, at man ikke gør noget ved det regnskabsmæssigt, da det ikke har nogen betydning for regnskab.

AJ A/S er kommet i den uheldige situation, hvor de er nødsaget til at udskifte de kuglelejlere, der får transportbåndet til at køre mellem de enkelte maskiner i produktionsanlægget. Udgiften ved denne udskiftning beløber sig til kr. 45.000.

Problemet opstår, når man regnskabsmæssigt skal behandle denne omkostning. Skal man se det som en vedligeholdelsesomkostning og bogføre det i resultatopgørelsen eller skal det indregnes som et aktiv? Ved vurderingen skal man se på, om kuglelejlere giver AJ A/S den økonomiske fordel, ikke kun i det indeværende regnskabsår, men også i fremtiden. Eller om kuglelejlere skal indregnes som en vedligeholdelsesomkostning i resultatopgørelsen.

Det der er vigtigt i dette tilfælde er at vurdere, om aktivet giver økonomiske fordele. Vi vil vurdere at kuglelejlere er så en vigtig del af transportbåndet, at det er med til at give økonomiske fordele i fremtiden. Derfor vurderer vi, at det er muligt for AJ A/S at indregne det som et aktiv.

Ved indregningen af de nye kuglelejlere opstår der nye problemstillinger. Problemet ved indregning af kuglelejlere er at finde de gamle kuglelejlere i anlægskartoteket, så der ikke bliver

afskrevet på denne del mere. Hvis produktionsmaskinerne er detaljeret i sådan en grad, at man både kan se diverse dele af f.eks. transportbåndet, vil det ikke være et problem, da man derfor nemt kan aflæse den regnskabsmæssige værdi.

Men da transportbåndet er specificeret som et enkelt aktiv, er det ikke muligt i AJ A/S' anlægskartotek at se den regnskabsmæssige værdi for kuglelejrene. Da det er svært at finde den regnskabsmæssige værdi, er det derfor muligt at anvende kostprisen ved genanskaffelsen af kuglelejrene som indikation af den oprindelige kostpris.

Transportbåndet blev vurderet til en brugstid på 7 år uden nogen form for scrapværdi. Der er kun gået 4 år på det tidspunkt, hvor kuglelejrene skulle udskiftes.

Da AJ A/S kun har kostprisen ved genanskaffelsen af kuglelejrene som indikation af den oprindelige kostpris, betyder det at den bogførte værdi af de erstattede kuglelejrer er følgende:

Kostpris for kuglelejrene		45.000
Afskrivninger pr. år	$45.000 / 7 =$	6.429
Afskrevet i alt på 4 år	$4 * 6.429 =$	25.716
Bogført værdi ved udskiftning af kuglelejrene	$45.000 - 22.500 =$	19.284

Dette kommer til at betyde, at AJ A/S vil få en ekstraomkostning på kr. 19.284. Dette skyldes primært, at der ikke er afskrevet nok på aktivet. Derfor får virksomheden den store ekstraudgift. Hvis man antog, at kuglelejrene skulle udskiftes i år 7, ville ekstraomkostningen ikke blive så stor som den gør i dette tilfælde. Det er på grund af, at AJ A/S nu har afskrevet transportbåndet i 7 år i stedet for 4 år. Hvis kuglelejrene blev udskiftet efter 7 år, ville det give en ekstraomkostning på kr. 6.429.

Hvis AJ A/S havde valgt at lade tingene være som de var og ikke finde kostprisen for kuglelejrene, og i stedet var blevet ved med at afskrive på det, ville det medføre at de skulle føre de kr. 19.284 ud over de sidste 4 år, og således vil have en ekstra omkostning på kr. 6.429. Denne metode ville ikke give et retvisende billede af afskrivningerne, da man afskriver på noget man ikke har mere, samtidigt med at man afskriver på de nye kuglelejrer.

11.3.2 Måling

Som vi tidligere har skrevet i afhandlingen, bliver målingen af materielle anlægsaktiver behandlet på samme måde, både jf. ÅRL og IAS 16. IAS 16 indeholder dog nogle mere detaljerede bestemmelser for, hvorledes kostprisen bliver opgjort.

AJ A/S har indregnet produktionsmaskinerne til anskaffelsessum og har leveret og monteret maskinerne. Efter monteringen af maskinerne konstaterede brandvæsnet, at maskinerne var anbragt for tæt ved en branddør og krævede derfor, at anlægget skulle flyttes. Da denne flytning ikke var billig for AJ A/S, håbede de at omkostningerne vedrørende flytningen af maskinerne kunne lægges til kostprisen af produktionsmaskinerne. Men ifølge IAS 16 må man ikke indregne flytningsomkostninger, da maskinerne var installeret og virkede som planlagt.

På grund af finanskrisen har AJ A/S indgået en aftale med leverandøren, om at udskyde betalingen af maskinerne til 1 år. Dette har medført at betalingen er forsinket i forhold til de i aftalen aftalte betalingsbetingelser på 30 dage.

Dermed skal AJ A/S se på forskellen mellem kontantprisen og den samlede betaling og derefter indregne forskellen som en renteomkostning, der skal løbe over hele kreditperioden. Da kontantprisen for produktionsmaskinerne er kr. 4.000.000 og den samlede betaling om 1 år vil løbe op i kr. 4.250.000, er forskellen kr. 250.000. De kr. 250.000 skal dernæst fordeles ligeligt ud på de 12 måneder. Det vil sige, at AJ A/S skal bogføre en renteudgift på kr. 20.833 pr. måned.

11.4 Afskrivninger på ny maskine

11.4.1 Afskrivningsgrundlag

Virksomhederne i vores analyse bruger alle kostprismodellen ved indregning af materielle anlægsaktiver.

AJ A/S anvender også kostprismodellen ved indregningen af materielle anlægsaktiver. AJ A/S har ikke regnet med nogen scrapværdi på deres produktionsmaskiner. Da det forventes at maskinerne er så slidte, at det ikke er muligt at få solgt dem, når brugstiden er færdig.

AJ A/S købte sprøjtestøbmaskinen for kr. 2.461.538. inklusiv installationsomkostninger.

AJ A/S vurderer, at maskinen vil have en levetid på 12 år. Med den valgte levetid vil afskrivningerne pr. år se ud som følger:

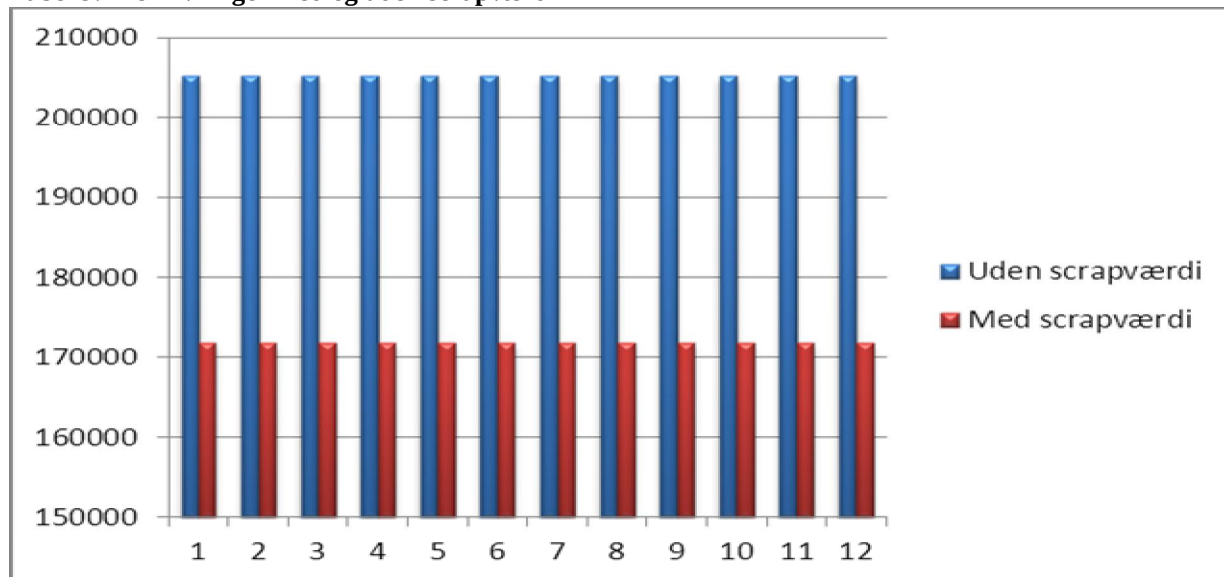
Sprøjtestøbmaskine	$2.461.538 / 12 =$	kr. 205.128
--------------------	--------------------	-------------

Der vil hvert år blive afskrevet kr. 205.128 på sprøjtestøbmaskinen. Efter flere undersøgelser af markedet er AJ A/S kommet frem til, at sprøjtestøbmaskinen alligevel kunne blive solgt efter de 12 år. De har kigget en del på markedet og har set, at 12 år gamle sprøjtestøbmaskiner er blevet solgt for kr. 400.000. På den baggrund indsættes derfor en scrapværdi på kr. 400.000 på sprøjtestøbmaskinen. Da afskrivningsgrundlaget er kostprisen fratrukket restværdien, betyder det at afskrivningsgrundlaget bliver lavere:

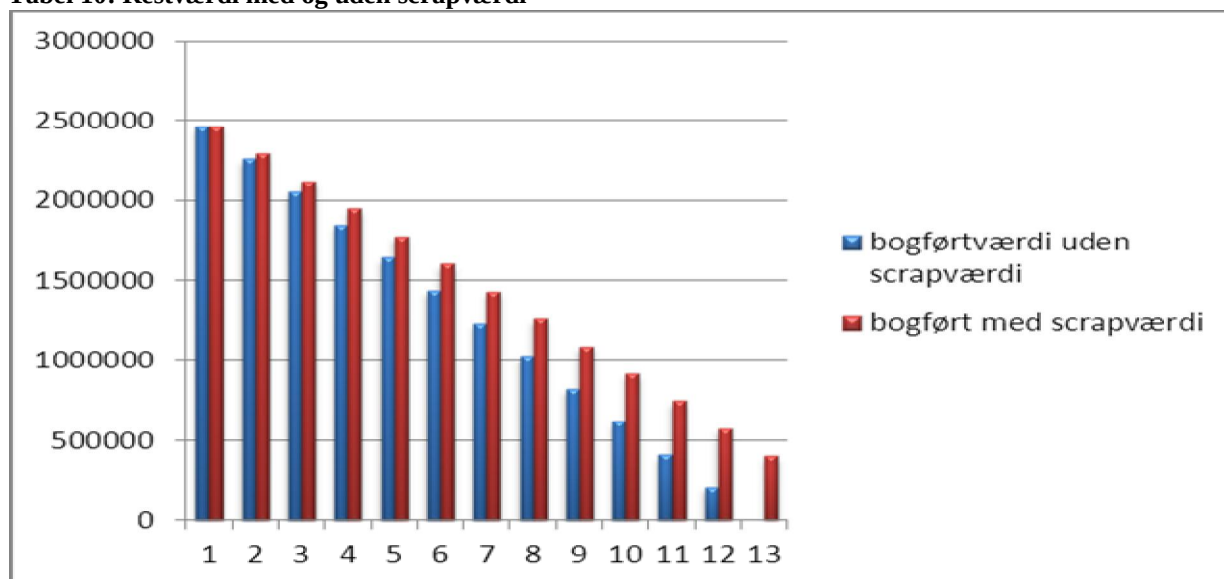
Nye afskrivnings grundlag	$2.461.538 - 400.000 =$	kr. 2.061.538
---------------------------	-------------------------	---------------

Nye afskrivninger	$2.061.538 / 12 =$	kr. 171.795
-------------------	--------------------	-------------

Tabel 9: Afskrivninger med og uden scrapværdi

Tabel 10: Restværdi med og uden scrapværdi

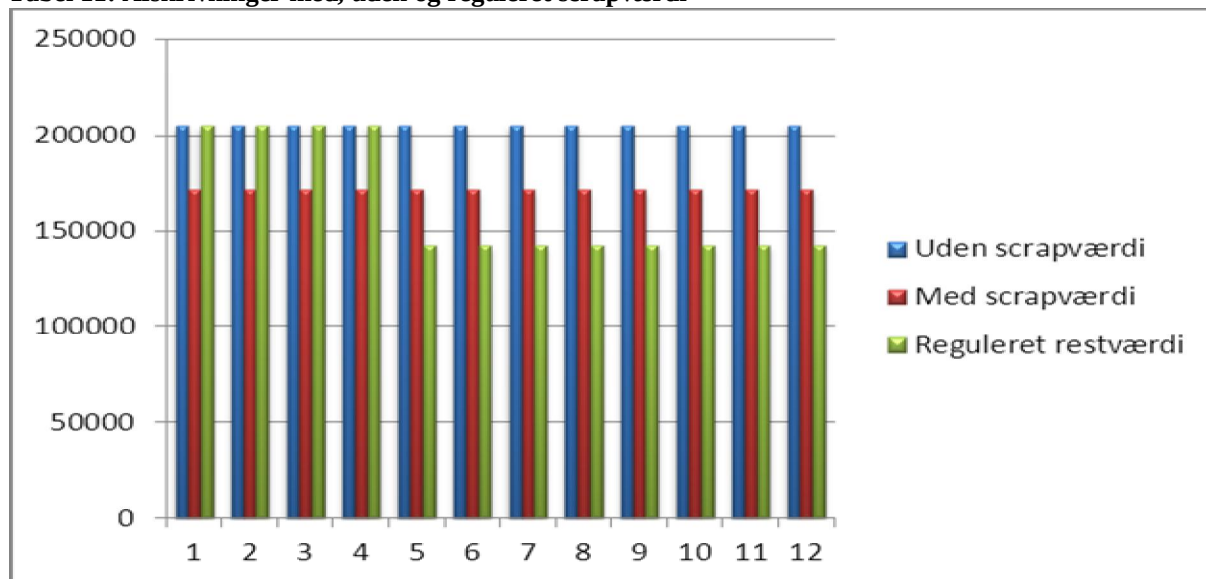
Som man kan se af ovenstående diagrammer, er der stor forskel på, om man udelader eller medtager scrapværdi. I det her eksempel vil det betyde en mindre afskrivning på kr. 33.333 hvert år.

AJ A/S skal løbende omvurdere scrapværdien, så den afspejler den værdi et tilsvarende aktiv med den alder, aktivet har ved slutningen af brugstiden. Ved ændring af scrapværdien skal der ikke korrigeres for allerede foretagne afskrivninger. Det vil sige, at en ændring i scrapværdien har en fremadrettet betydning.

AJ A/S vurderer på baggrund af den høje inflation, at restværdien for sprøjtestøbemaskinen i år 5 nu er kr. 500.000.

Bogført værdi i år 4	$2.461.538 - (205.128 * 4) =$	1.641.026
Nye afskrivningsgrundlag år 5	$1.641.026 - 500.000 =$	1.141.026
Nye afskrivninger år 5 og frem	$1.041.026 / 8 =$	142.628

Tabel 11: Afskrivninger med, uden og reguleret scrapværdi

Som man kan se af ovenstående diagram, har metoderne uden restværdi og med reguleret restværdi den samme afskrivningsperiode i de første 4 år, hvor der så kommer en regulering af restværdien. Dette medvirker derfor, at afskrivningerne bliver meget mindre.

11.4.2 Afskrivningsperiode (brugstiden)

Som man har kunnet se i vores analyse, har der været stor forskel på brugstiden af de materielle anlægsaktiver.

AJ A/S anvender flere forskellige perioder for deres produktionsmaskiner. Vurderingen af brugstiden for hver af de enkelte produktionsmaskiner er blevet vurderet på baggrund af, hvor lang tid det forventes at maskinerne kan holde. Sprøjtestøbemaskinen havde en brugstid på 12 år og dermed en afskrivning årligt på kr. 205.128. Vi har i denne beregning ikke medtaget restværdien, da vi vil kigge på hvordan ændringer i brugstiden ændrer afskrivningerne. Der er stadig brugt lineære afskrivninger.

AJ A/S fastsatte brugstiden på ibrugtagningstidspunktet på baggrund af de informationer, som var tilgængelige på dette tidspunkt.

AJ A/S tog følgende forhold med i betragtningen:

- Aktivets kapacitet og den forventede produktion

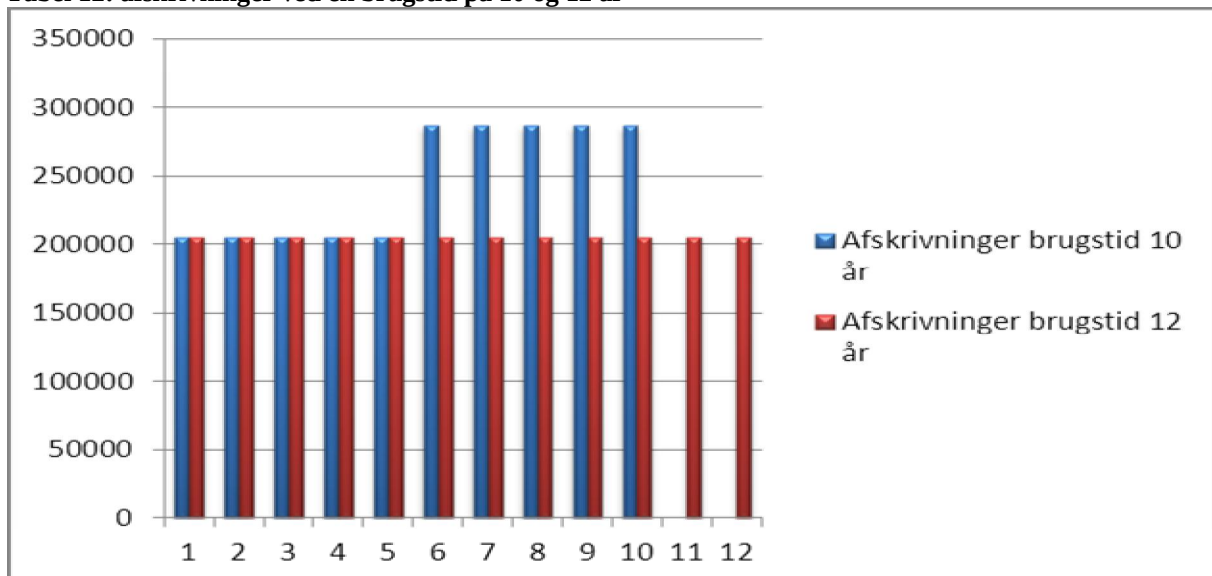
- Forventet slitage under hensyntagen til brugen og virksomhedens reparations- og vedligeholdelsesprogram
- Teknisk forældelse
- Begrænsninger i aktivets anvendelse, foranlediget af f.eks. juridiske forhold eller myndighedsforskrifter

Da det er umuligt at forudsige fremtiden, er det meget svært for AJ A/S med sikkerhed at kunne ramme afhændelsestidspunktet for aktiverne. Derfor skal man, som tidligere beskrevet, løbende revurdere brugstiden for aktivet.

AJ A/S har i år 6 revurderet brugstiden på sprøjtestøbemaskinen. Ifølge vurderingen skulle brugstiden ændres fra 12 år til 10 år, da maskinen vil være forældet på dette tidspunkt.

Første brugstid	12 år
Kostpris	2.461.538
Afskrivninger ultimo år 5	1.025.641
Bogført værdi ultimo år 5	1.435.897
Ændring af brugstid pr. år fra og med år 6	$1.435.897 / 5$ 287.179

Tabel 12: afskrivninger ved en brugstid på 10 og 12 år

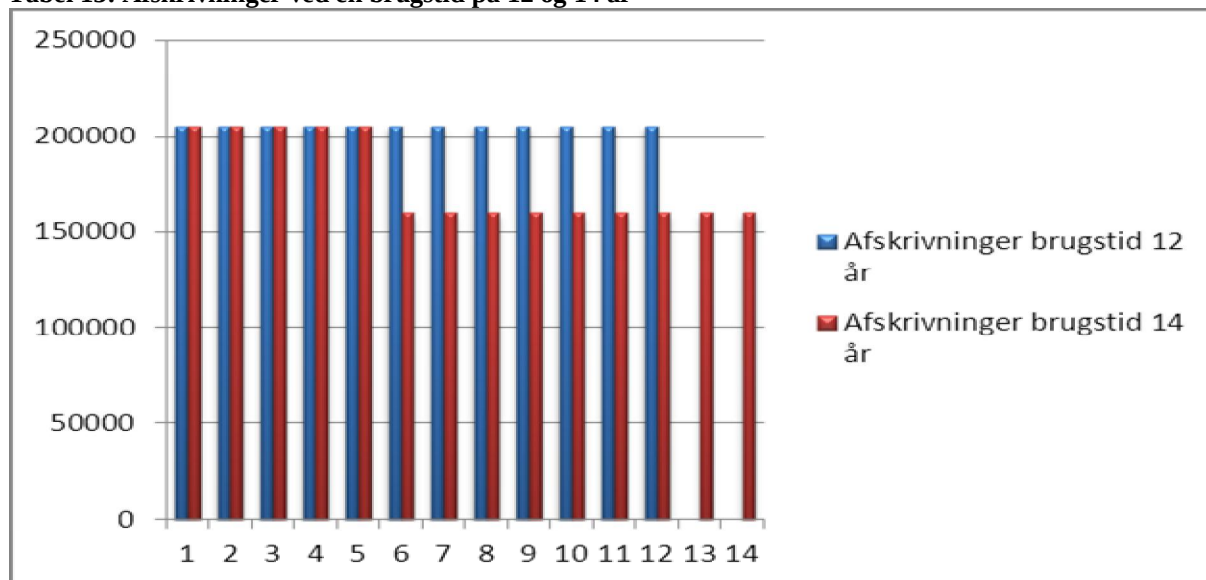

Som man kan se af ovenstående diagram, betyder ændringen af brugstiden fra 12 til 10 år at de afskrivninger, der ville være i år 11 og 12 nu er delt ud på afskrivninger fra år 6 til 10.

Hvis AJ A/S derimod revurderede brugstiden til 14 år i stedet for de 12 år, ville det have følgende konsekvens:

$$\text{Ændring af brugstid pr. år fra og med år 6} \quad 1.435.897 / 9 = 159.544$$

Tabel 13: Afskrivninger ved en brugstid på 12 og 14 år

Her ses det at afskrivningerne er fordelt ud på yderligere 2 år.

11.4.3 Afskrivningsmetode

Som man har kunnet se i de 4 årsrapporter, som vi har valgt at bruge, har de alle valgt at anvende lineære afskrivninger over brugstiden. I den opstillede virksomhed valgte vi også at tage udgangspunkt i den lineære afskrivningsmetode.

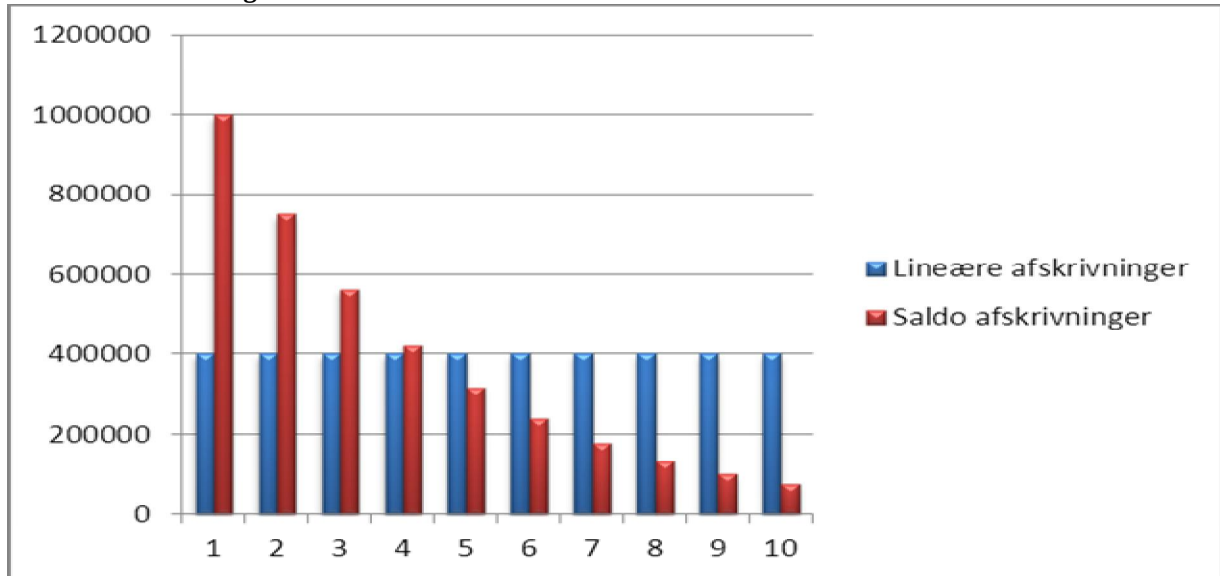
Afskrivningsmetoden bliver fastlagt, så den bedst muligt viser det mønster, som virksomheden forbruger på det materielle anlægsaktiv.

Ved en vurdering af afskrivningsmetoden er AJ A/S kommet i tvivl om, hvilken metode der er den mest hensigtsmæssige i forhold til produktionsmaskinerne. AJ A/S ville gerne undersøge følgende afskrivningsmetoder:

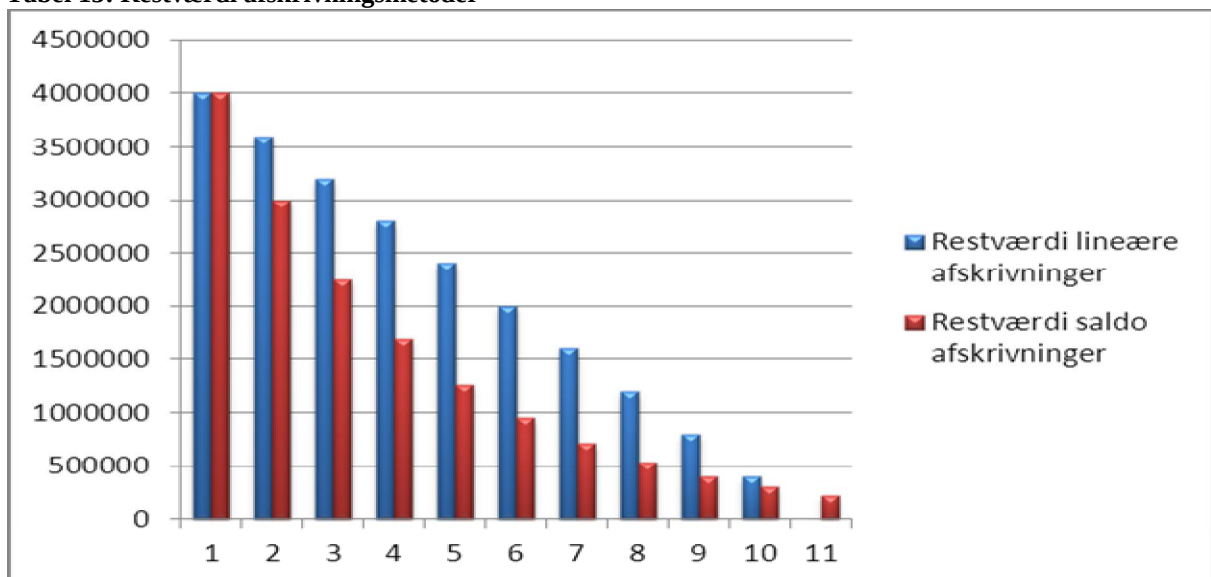
- Lineære afskrivninger
- Saldo metoden

Vi tager udgangspunkt i alle aktiverne og ser dem som et aktiv med en anskaffelsessum på kr. 4.000.000 og en brugstid på 10 år. Vi har ved nedenstående diagram prøvet at vise, hvilke konsekvenser der er ved hver afskrivningsmetode.

Tabel 14: Afskrivningsmetoder

Tabel 15: Restværdi afskrivningsmetoder

Som man kan se af ovenstående diagram, er der stor forskel på hvilken afskrivningsmetode man har tænkt sig at vælge. Den lineære medfører samme størrelse på omkostningerne over hele brugstiden, imens saldometoden afskriver mere aggressivt i starten, hvorefter de årlige afskrivninger bliver mindre og mindre år for år. Hvis man benytter sig af saldometoden, vil

man aldrig afskrive til 0, da man hele tiden tager 25 % (i det her tilfælde) af afskrivningsgrundlaget.

Ved en gennemgang af begge diagrammer har vi vurderet, at det ikke giver nogen mening at bruge saldometoden, da vi antager, at maskinen vil have en mere lineær afskrivningsprofil.

11.5 Værdiforringelse

11.5.1 Opskrivning til dagsværdi

AJ A/S ville i stedet for kostpris måle sprøjtestøbemaskinen til dagsværdi, da de mener at den er mere værd end den bogførte værdi. Den bogførte værdi på sprøjtemaskinen er i år 7 på kr. 1.000.000.

Opskrivning af materielle anlægsaktiver er tilladt. Det er dog helt frivilligt, om AJ A/S ville gøre det. Det indebærer dog, at AJ A/S ændrer måleattribut for det pågældende aktiv fra kostpris til dagsværdi. AJ A/S skal dog huske ved denne metode, at den skal følges fremover.

AJ A/S har estimeret dagsværdien på sprøjtestøbemaskinen på baggrund af salgsprisen på et aktivt marked. Salgsprisen på en sprøjtestøbemaskine, som har været i produktion i samme antal år, som AJ A/S', står til salg for kr. 1.250.000.

Anlægsaktiv år 7 primo			
	Bogført værdi	Afskrivninger	Opskrivningshenlæggelse
Kostpris	1.000.000	166.666	
Dagsværdi	1.250.000	208.333	
Urealiseret			
Beholdningsgevinst	250.000		250.000

Det opskrevne beløb skal ikke indtægtsføres i resultatopgørelsen, men i stedet føres på den bundne reserve, reserve for opskrivning, under egenkapital. Til forskel fra ÅRL kræver IFRS ifølge IAS 1, at opskrivninger til og med 2009 skal indregnes i resultatopgørelsen i forbindelse med beregningen af totalindkomsten.

Denne opskrivning vil derfor fremgå i AJ A/S' totalindkomst i balancen, da der ikke sondres mellem realiserede og urealiserede indtægter, jf. definitionen på indtægter, der omfatter enhver form for værdistigning på nettoaktiver.

Hvis AJ A/S på et senere tidspunkt vælger at sælge sprøjtestøbmaskinen til den bogførte værdi, skal den realiserede beholdningsgevinst ikke indtægtsføres i resultatopgørelsen som en realiseret gevinst. Da salget i sig selv ikke skaber indtægter regnskabsmæssigt, behandler man salget ved at bogføre den realiserede gevinst fra materielle anlægsaktiver til likvider.

Hvis AJ A/S derimod sælger sprøjtestøbmaskinen med en salgspris, der er højere end den bogførte værdi, skal de dermed bogføre den realiserede gevinst i resultatopgørelsen.

AJ A/S skal huske ved ændring af måleattribut fra kostpris til dagsværdi, at det ved dagsværdi indebærer, at der skal foretages løbende revurdering af udviklingen i aktivets dagsværdi fremover. I AJ A/S' tilfælde, hvor der er tale om maskiner, kan man nøjes med at vurdere hvert 3-5 år.

11.5.2 Nedskrivning

Mens opskrivninger er frivillige for materielle anlægsaktiver, er nedskrivninger pligtige. Derfor skal AJ A/S løbende regulere deres aktiver til en lavere genindvindingsværdi.

Ved vurdering af nedskrivningsbehovet skal AJ A/S overveje følgende interne og eksterne faktorer ved hver regnskabsafslutning:

Figur 5: Eksempler på indikatorer for værdiforringelse ifølge IAS 36¹⁰

Eksterne indikatorer	Interne indikatorer
1. Større fald i aktivets dagsværdi end forventet som følge af tidens tand eller normalt (for)brug.	1. Viden om ukurans eller beskadigelse af aktivet.
2. Betydelige ændringer med negativ effekt for virksomheden, som har fundet sted eller forventes at ville finde sted i nær fremtid, f.eks. inden for det tekniske, markedsmæssige, økonomiske eller lovgivningsmæssige miljø, som virksomheden opererer indenfor.	2. Betydelige ændringer med negativ effekt for virksomheden, som har fundet sted eller forventes at ville finde sted i nær fremtid, i den måde eller det omfang aktivet anvendes eller forventes anvendt i virksomheden. Ændringer inkluderer planer om at udrangere eller restrukturere det forretningsområde, hvortil aktivet hører, eller om at afhænde aktivet tidligere end oprindeligt forventet.
3. Stigninger i renteniveau eller afkastkrav, som forventes at have en negativ effekt på diskonteringsrenten til brug for opgørelsen af aktivets kapitalværdi eller nettosalgsværdien.	3. Intern rapportering indikerer, at aktivets økonomiske performance er eller vil blive dårligere end forventet.
4. Den regnskabsmæssige værdi af virksomhedens nettoaktiver er højere end virksomhedens markedsværdi.	

11.5.3 Nedskrivningstest for enkelt aktiv

Efter 8 år, hvor der ingen problemer har været med formmaskinen, sker der en fejl som betyder, at maskinen ikke kører på fuld styrke.

¹⁰ Finansiell rapportering side 245

Formmaskinen har en regnskabsmæssig værdi på kr. 123.077. Men da man skal kigge på genindvindingsværdien som måles på grundlag af enten salgspris eller kapitalværdi, skal der derfor tages yderligere vurderinger.

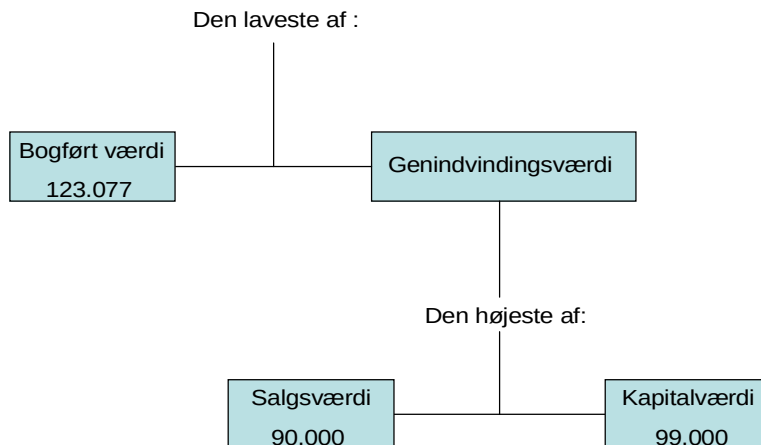
AJ A/S vurderer at salgsprisen vil være på kr. 90.000, og da den ikke er over den bogførte værdi, skal AJ A/S dermed forsætte med at kigge på kapitalværdien.

Kapitalværdien fremkommer på følgende måde: AJ A/S tager udgangspunkt i en 5-årig budgetperiode. AJ A/S anvender som diskonteringsfaktor en rente, hvor risikopræmien reflekterer sandsynligheden for at opnå de forventede økonomiske fordele. Derfor tager AJ A/S udgangspunkt i WACC, som er en basisrente i form af vejede gennemsnitlige kapitalomkostninger med gæld/egenkapitalforholdet. Diskonteringsrenten for AJ A/S løber op i 8 %.

Budgetperiode	5 år
Diskonteringsfaktor	8 %
Vækst i terminalperioden	0 %

Kapitalværdien					
	1	2	3	4	5
Cash flow	30	25	10	25	35
Diskonteringsfaktor	0,93	0,86	0,79	0,74	0,68
Kapitalværdien af cash flow	28	21	8	18	24
Kapitalværdien i alt	99				

Derfor vælges på baggrund af nedenstående model den højeste værdi af salgsværdien og kapitalværdien:

Da kapitalværdien er højere end salgsværdien, er formmaskinen dermed faldet fra kr. 123.077 til kr. 99.000. Forskellen på de kr. 24.077 udgiftsføres i resultatopgørelsen som nedskrivninger.

Afskrivningerne på formmaskinen falder fra kr. 61.539 til kr. 49.500 de sidste 2 år.

Hvis formmaskinen skulle stige i enten salgsværdi eller kapitalværdi og dermed blive højere end den bogførte værdi, er der dermed ikke tale om opskrivninger, men derimod tale om tilbageførsel af tidligere nedskrivninger. Disse omkostninger skal dermed indtægtsføres i resultatopgørelsen samtidig med, at anlægsaktivet ændres til dagsværdi. Hvis forskellen mellem salgsværdien/kapitalværdien og den bogførte værdi er større end de akkumulerede nedskrivninger, ville værdien ud over de akkumulerede afskrivninger ses som opskrivninger, og dermed behandles inden for disse rammer.

Nedskrivningstest CGU

AJ A/S har en CGU bestående af:

- Sprøjtestøbemaskine
- Formmaskine
- Rullebånd
- Dekoreringsmaskine

Efter otte år er både formmaskinen og sprøjtestøbemaskinen blevet beskadiget. Den regnskabsmæssige værdi for formmaskinen og dekoreringsmaskinen er henholdsvis kr. 123.077 og kr. 820.513. Den samlede CGU har en regnskabsmæssig værdi på kr. 943.590.

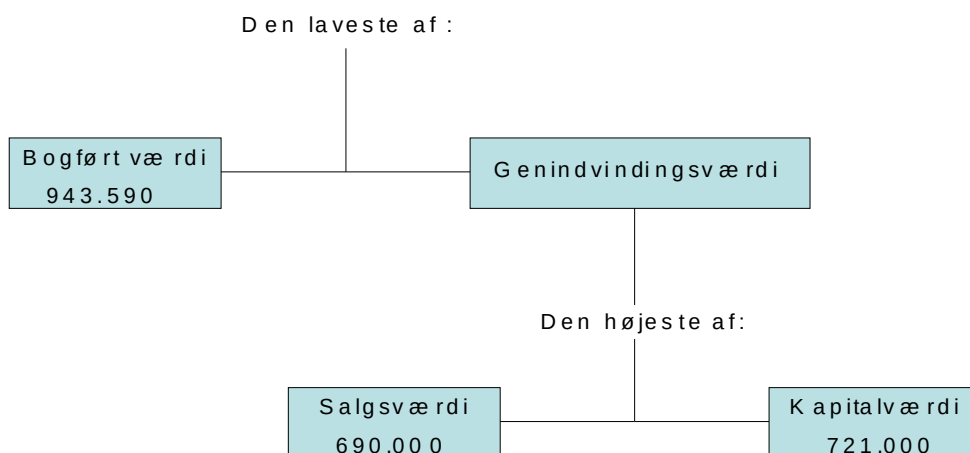
Som vi gjorde oppe i eksemplet med et enkelt aktiv, vil vi først se på maskinernes salgsværdi. AJ A/S fik vurderet, at formmaskinen og sprøjtestøbemaskinen kunne indbringe henholdsvis kr. 90.000 og kr. 600.000 ved salg af maskinerne. De kr. 690.000 overstiger ikke den bogførte værdi. Derfor må AJ A/S forsætte deres nedskrivningstest med at fastsætte kapitalværdien.

Budgetperiode	5 år
Diskonteringsfaktor	10 %
Vækst i terminalperioden	0 %

Med følgende oplysninger for AJ A/S følgende kapitalværdi:

Kapitalværdien					
	1	2	3	4	5
Cash flow	100	300	100	250	220
Diskonteringsfaktor	0,91	0,83	0,75	0,68	0,62
Kapitalværdien af cash flow	91	248	75	171	137
Kapitalværdien i alt	721				

Da kapitalværdien også er under den bogførte værdi bliver AJ A/S derfor nødt til at nedskrive værdien til den største af salgsprisen og kapitalværdien.

Da kapitalværdien er størst, bliver AJ A/S derfor nødsaget til at nedskrive produktionsanlægget til kr. 721.000. Dette medfører afskrivninger på kr. 221.590.

Derefter skal nedskrivningen fordeles ligeligt på alle maskinerne i CGU'en, da det forudsættes at ingen har begrænsninger i produktionen. Dermed får AJ A/S' aktiver følgende nedskrivninger:

Sprøjtestøbemaskine	$221.590 / 943.590 * 820.513 =$	192.687
Formmaskine	$221.590 / 943.590 * 123.077 =$	28.903
Rullebånd	$221.590 / 943.590 * 0 =$	0
Dekoreringmaskine	$221.590 / 943.590 * 0 =$	0
I alt		221.590

Denne ændring giver dermed regnskabslæser de fornødne oplysninger om virksomhedens resultat og økonomiske stilling.

Nedskrivningen korrigerer værdien af de materielle anlægsaktiver, da det ikke længere er muligt for virksomheden at opretholde de forventede økonomiske fordele, som man forventede ville tilflyde virksomheden ved anvendelse af produktionsanlægget. Det er derfor en relevant oplysning for regnskabsbrugeren, at dette korrigeres i årsrapporten.

12. Delkonklusion på praktisk gennemgang

Ved den regnskabsmæssige behandling af maskinerne i AJ A/S, skal der tages udgangspunkt i opdelingen af maskinerne i 3 områder: anskaffelse, brug og afhændelse. AJ A/S kan ved indregningen af maskinerne se at detaljeringsgraden af maskinerne har en stor betydning for regnskabet, da man ved gennemgang af de 2 metoder, kan se stor forskel, på hvordan afskrivningerne beløber sig over perioden. Vi vurderer at metode 2 giver flere ”rigtige” informationer som er pålidelige og dermed også mere forståelige årsrapport. Den store fordel ved opdelingen af maskinerne, er specielt opdelingen, samt at afskrivningerne falder i den periode de angår. Metode 1 kan også godt anvendes med fordel, da AJ A/S skal vurdere om regnskabslæseren for den merværdi af, at maskinerne er delt op, da det i AJ A/S tilfælde kun er tale om en lille forskydning af omkostningerne. Men generelt vurderer vi klart, at det både er nemmest og mest retvisende for både virksomhed og regnskabslæser hvis aktiverne som minimum bliver opdelt.

Ved indregning af materielle anlægsaktiver er regnskabsvejledningerne og IAS 16 stort set ens, og giver begge vejledning for indregning og måling af materielle anlægsaktiver. De 4 virksomheder udvalgte virksomheder, samt AJ A/S bruger alle sammen kostpris i stedet for dagsværdi. Vi mener klart at dagsværdi er at foretrække, men da der ofte skal bruges mange ressourcer på at finde dagsværdien, vurderer vi at, hvis kostprisen giver et retvisende billede af den reelle værdi skal denne bruges.

Ved ændring af scrapværdien, ændre man afskrivningerne og dermed resultatet. Hvert år skal virksomheden vurdere om der er sket en ændring i scrapværdien, da det dermed viser den rigtige værdi på aktivet ved brugstiden afslutning. Som man kan se i AJ A/S’ tilfælde er der stor forskel på om man indregner, scrapværdi eller ej. Ved indregning af scrapværdi bliver afskrivningerne mindre, som man også kan se i eksempelet fra AJ A/S. Dermed bliver afskrivningerne også reguleret løbende, så de viser den reelle værdiforringelse. Ved revurderingen af scrapværdien hvert år giver det regnskabsbrugeren ekstra værdi, da de løbende kan se den rigtige værdi af maskinerne i årsrapporten.

Brugstiden er ligesom mange af de andre poster besluttet ud fra skøn. Brugstiden samt scrapværdien kan give store differencer i regnskabet, da man uden at gøre for det sagtens kan vur-

dere brugstiden 3 år for lang og scrapværdien 100.000 for stor. Disse ændringer medfører store ”ekstra udgifter” for AJ A/S. Vi vurderer derfor at ledelsen har mulighed for at påvirke regnskabet i den retning de gerne ville. Da brugstiden og scrapværdien er 2 måder at skruer på resultat.

Afskrivningsmetoden skal vælges ud fra hvilket aktiv man har, da afskrivningsmetoden skal vise den årlige værdiforringelse af aktivet. Den mest benyttede metode er den lineære afskrivningsmetode. Derfor skal virksomhederne vurdere hvilke metoder der giver den mest korrekte værdiforringelse af aktiverne. Men der er ingen forskel på det samlede afskrivningsbeløb, ved de forskellige afskrivningsmetoder.

Virksomheder skal nedskrive de materielle anlægsaktiver, hvis genindvindingsværdien er lavere end den regnskabsmæssige værdi. Genindvindingsværdien er den højeste af kapitalværdi og salgsprisen. Kapitalværdien kan være svært at finde da den hviler på en del skøn, og forudsætter at man kan vise pengestrømmende for de enkelte aktiver. Derfor er det vigtigt at virksomhederne vurdere om der er behov for nedskrivning, da det kræver mange ressourcer at lave disse nedskrivningstest.

13. Oplysninger i årsrapporten

13.1 Præsentation i årsrapporten.

Ved alle de gennemgåede problemstillinger i afhandlingen har vi lavet forskellige taleksempler for AJ A/S' årsrapport og vist, hvordan de påvirker denne.

Vi vil derfor i den følgende del af afhandlingen se lidt på de 4 virksomheder, vi har nævnt tidligere i afhandlingen. De 4 virksomheder vi vil sammenligne og se på er Vestas A/S¹¹, Dantherm A/S¹², Glunz og Jensen A/S¹³ og Brdr. Hartmann A/S¹⁴. Alle 4 virksomheder befinder sig inden for branchen ”produktion”.

Ved gennemgang af de 4 regnskaber kan man se, at de alle indregner materielle anlægsaktiver til kostpris med fradrag af akkumulerede af- og nedskrivninger.

Disse oplysninger findes i anvendt regnskabspraksis. Anvendt regnskabspraksis bruges af revisor til at fortælle, hvordan man er kommet frem til tallene i årsrapporten.

Anvendt regnskabspraksis for materielle anlægsaktiver ser ud som følgende i Vestas A/S. Vi har undtaget alt, der ikke har med produktionsanlæg og maskiner, grunde og bygninger og driftsmateriel og inventar at gøre:

”Materielle anlægsaktiver”

”Grunde og bygninger, produktionsanlæg og maskiner samt andre anlæg, driftsmateriel og inventar måles til kostpris med fradrag af akkumulerede af- og nedskrivninger.

Kostprisen omfatter anskaffelsesprisen samt omkostninger direkte tilknyttet anskaffelsen indtil det tidspunkt, hvor aktivet er klar til brug. For egenfremstillede aktiver omfatter kostprisen direkte omkostninger til materialer, komponenter, underleverandører og løn. Kostprisen tillægges skønnede omkostninger til nedtagning og bortskaffelse af aktivet samt reetablering, i

¹¹ Årsrapport 2010

¹² Årsrapport 2010

¹³ Årsrapport 2010/11

¹⁴ Årsrapport 2010

det omfang de indregnes som en hensat forpligtelse. Kostprisen på et samlet aktiv opdeles i separate bestanddele, der afskrives hver for sig, såfremt brugstiden på de enkelte bestanddele er forskellig.

Efterfølgende omkostninger, fx ved udskiftning af bestanddele af et materielt aktiv, indregnes i den regnskabsmæssige værdi af det pågældende aktiv, når det er sandsynligt, at afholdelsen vil medføre fremtidige økonomiske fordele for koncernen. Den regnskabsmæssige værdi af de udskiftede bestanddele ophører med indregning i balancen og overføres til resultatopgørelsen. Alle andre omkostninger til almindelig reparation og vedligeholdelse indregnes i resultatopgørelsen ved afholdelsen.

Materielle aktiver afskrives lineært over aktivernes forventede brugstid, der udgør:

Bygninger inkl. installationer	25–40 år
Produktionsanlæg og maskiner	3–10 år
Egenproducerede maskinværktøjer og nyproducerede test og udstillingsmøller	3–5 år
Andre anlæg, driftsmateriel og inventar	3–5 år

Grunde afskrives ikke.

Afskrivningsgrundlaget opgøres under hensyntagen til aktivets scrapværdi og reduceres med eventuelle nedskrivninger. Scrapværdien fastsættes på anskaffelsestidspunktet og revurderes årligt. Overstiger scrapværdien aktivets regnskabsmæssige værdi, ophører afskrivning.

Ved ændring i afskrivningsperioden eller scrapværdien indregnes virkningen for afskrivninger fremadrettet som en ændring i regnskabsmæssigt skøn.

Afskrivninger indregnes i resultatopgørelsen under henholdsvis produktions-, forsknings- og udviklings-, salgs- og distributions- samt administrations omkostninger i det omfang, afskrivninger ikke indgår i kostprisen for egenfremstillede aktiver.’’

Ved gennemgang af Vestas A/S' anvendt regnskabspraksis kan man se, at de opfylder kravene til opgørelsen af afskrivningsgrundlaget med følgende tekst:

”Afskrivningsgrundlaget opgøres under hensyntagen til aktivets scrapværdi og reduceres med eventuelle nedskrivninger. Scrapværdien fastsættes på anskaffelsestidspunktet og revurderes årligt. Overstiger scrapværdien aktivets regnskabsmæssige værdi, ophører afskrivning.

Ved ændring i afskrivningsperioden eller scrapværdien indregnes virkningen for afskrivninger fremadrettet som en ændring i regnskabsmæssigt skøn.

Afskrivninger indregnes i resultatopgørelsen under henholdsvis produktions-, forsknings- og udviklings-, salgs- og distributions- samt administrations omkostninger i det omfang, afskrivninger ikke indgår i kostprisen for egenfremstillede aktiver.”

Informationer vedrørende scrapværdien giver ikke regnskabslæserne de helt store muligheder for at vurdere værdien af scrapværdien. Som vi skrev tidligere i afhandlingen, giver scrapværdien store forskelle på afskrivninger og dermed er det af stor betydning for årsrapporten. Man burde derfor overveje, om man ikke skulle give flere oplysninger herom, som f.eks. hvilken procentsats af aktivet, scrapværdien har.

Der bliver derudover også oplyst om, hvad der sker med efterfølgende omkostninger:

”Efterfølgende omkostninger, fx ved udskiftning af bestanddele af et materielt aktiv, indregnes i den regnskabsmæssige værdi af det pågældende aktiv, når det er sandsynligt, at afholdelsen vil medføre fremtidige økonomiske fordele for koncernen. Den regnskabsmæssige værdi af de udskiftede bestanddele ophører med indregning i balancen og overføres til resultatopgørelsen. Alle andre omkostninger til almindelig reparation og vedligeholdelse indregnes i resultatopgørelsen ved afholdelsen.”

Dette giver regnskabslæserne god mulighed for at læse regnskabet bedre. Men da der ikke er nogen værdi for de efterfølgende omkostninger, er det svært at vurdere hvad regnskabslæser kan bruge dette til.

Som man kunne se i vores case virksomhed, var der stor forskel på hvordan man indregner aktiverne. Indregner man det som et aktiv eller som et aktiv med flere bestanddele. Her vurderer vi, at Vestas A/S giver en god oplysning, som giver regnskabslæser godt indblik deri: *”... Kostprisen på et samlet aktiv opdeles i separate bestanddele, der afskrives hver for sig, såfremt brugstiden på de enkelte bestanddele er forskellig.”*

Dette ser således ud i årsrapporten:

2010 mio. EUR	Grunde og bygninger	Produktions- anlæg og maskiner	Andre anlæg, driftsmateriel og inventar	Materielle anlægsaktiver under udførelse	I alt
Kostpris 1. januar	768	421	419	354	1.962
Valutakursreguleringer	27	15	14	21	77
Tilgang	185	133	133	7	458
Afgang	(1)	(36)	(8)	0	(45)
Overført	77	15	5	(97)	0
Kostpris 31. december	1.056	548	563	285	2.452
Af- og nedskrivninger 1. januar	107	191	203	0	501
Valutakursreguleringer	2	5	5	0	12
Årets afskrivninger	37	46	99	0	182
Årets nedskrivninger	41	30	12	0	83
Tilbageførte afskrivninger på årets afgang	0	(29)	(1)	0	(30)
Overført	2	1	(3)	0	0
Af- og nedskrivninger 31. december	189	244	315	0	748
Regnskabsmæssig værdi 31. december	867	304	248	285	1.704
Heraf finansielt leasede aktiver	0	0	0	0	0
Afskrives over	25-40 år	3-10 år	3-5 år		

Som man kan se af ovenstående anlægsnote, er det en sammentælling af alle deres materielle anlægsaktiver bestående af grunde og bygninger, produktionsanlæg og maskiner, andre anlæg, driftsmateriel og inventar samt materielle anlægsaktiver under udførelse. Man kan se saldoen primo, valutakursreguleringer samt eventuelle til- og afgang. Disse oplysninger giver regnskabslæser mulighed for, at se hvilken værdi aktiverne er blevet købt og solgt til. Der står dog ikke hvilke aktiver der er blevet købt eller solgt. Brugstiden, som både står i anlægsnoten og i anvendt regnskabspraksis, giver regnskabslæser mulighed for at sammenligne med andre virksomheder. Da brugstiden som regel bliver angivet i et interval, er det svært for regnskabslæser at få det store overblik over deres materielle anlægsaktiver og dermed vurdere, om den angivne brugstid lyder fornuftig i forhold til konkurrenternes. Men kan derfor argumentere for, at virksomhederne skal dele anlægsnoten op i flere grupper. Man kunne have startet med at splitte produktionsanlæg og maskiner op, så man kunne se i noten at produktionsanlæg blev afskrevet over 5 år og maskiner over 8 år. Dette vil give regnskabslæser større mulighed for at vurdere på afskrivningsperioden. En anden måde man kunne gøre det på, ville være ved at lægge hele anlægskartoteket enten ind som bilag eller i stedet for anlægsnoten. Denne løsning vil formodentlig ikke blive brugt i praksis, da det både ville give for mange oplysninger i forhold til konkurrencen, men også at årsrapporten vil blive alt for omfattende, og derfor ville nogle regnskabslæsere måske miste overblikket.

14. Ansvar og pligter

En årsrapport aflægges med henblik på at formidle informationer og oplysninger fra virksomheden og til dens eventuelle regnskabsbrugere. Derfor er det vigtig, at årsregnskabet giver et retvisende billede uden væsentlige¹⁵ fejl eller besvigelser, og at ledelsesberetningen giver en retvisende redegørelse. Ansvar for at årsregnskabet giver et retvisende billede, ligger både hos revisor og ledelse.

14.1 Revisor

Under materielle anlægsaktiver har revisor et ansvar, ligesom han har i de øvrige områder, nemlig at udføre en lovpligtig revision. Dette skal ske som offentlighedens tillidsrepræsentant og under forudsætning af god revisionsskik. Revisionen planlægges, udføres og vurderes med det formål at finde væsentlige fejl i årsregnskabet. Det er derimod ikke revisors opgave eller funktion at forebygge besvigelser og fejl, selvom revisionen kan virke forbyggende. Revisor gennemgår og vurderer, om de af ledelsen tilrettelagte registreringssystemer, interne kontrolsystemer og procedurerne ved regnskabsaflæggelsen giver et pålideligt grundlag for udarbejdelsen af regnskabet.

Hvis revisor som følge af revisionen har iagttaget, eller har anledning til at tro, at der er begået uregelmæssigheder, skal disse meddeles til ledelsen, som derefter tager stilling til, om der skal ske en videre undersøgelse og hvem den eventuelt skal udføres af. Om revisor kan nøjes med at støtte sig til ledelsens opklaring, hviler på om disse oplysninger vurderes at kunne påvirke årsregnskabet. Revisoren skal så hurtigt som muligt oplyse:

- hvis der er dokumenteret mistanke eller er konstateret besvigelser, uanset om effekten på årsregnskabet er uvæsentlig, eller
- hvis der er konstateret væsentlige fejl.

¹⁵ Se bilag 1 for definition.

Såfremt revisor vurderer, at besvigelsen (regnskabsmanipulation) eller fejlen har væsentlig effekt på årsregnskabet, og revisor ikke er enig i den regnskabsmæssige behandling, herunder oplysningerne i årsregnskabet, skal der afgives en revisionspåtegning med supplerende oplysning eller forbehold.

Når revisor afgiver sin revisionspåtegning på et regnskab, udtrykker revisor, at regnskabsposterne og oplysninger:

- er aflagt efter almindelig anerkendt regnskabspraksis,
- er udarbejdet i overensstemmelse med virksomhedens vedtægter,
- er aflagt i overensstemmelse med den givne lovgivning, herunder bogføringsloven,
- giver et retvisende billede af virksomhedens aktiver, passiver og finansielle stilling.

Formålet med revisors erklæring er, at markere ledelsens ansvar for årsregnskabet samt erklære, at årsregnskabet giver et retvisende billede i forhold til revisors ansvar for revisionen.

Et eksempel på en revisors erklæring, kan ses i bilag 8.

14.2 Ledelse

Ledelsens ansvar består af, at de fornødne forholdsregler mod besvigelser er taget, herunder at aktiver beskyttes betryggende, at forretningsgange forebygger eller medfører opdagelse af besvigelser, samt at årsregnskabet er fuldstændigt og baseret på pålidelig information. Ledelsens ansvar i forhold til årsregnskabet bliver præciseret i årsregnskabslovens §§ 8-10. Loven fastslår, at det er virksomhedens ledelse, der har ansvaret for aflæggelsen af årsrapporten, og et hvert medlem af virksomhedens ledelsesorgan skal underskrive årsrapporten. Jf. § 9, stk. 1 er det et krav til medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer (typisk bestyrelse og direktion) i tilknytning til deres underskrift på årsrapporten at afgive en påtegning, hvori de erklærer:

- hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningen, standarder samt vedtægter og aftaler,
- hvorvidt årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat,
- hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for de forhold, beretningen omhandler,
- hvorvidt betingelserne for at undlade revision er opfyldt, hvis revision er fravalgt.

Ledelsesmedlemmerne skal, jf. § 9, stk. 5, også udtale sig om, hvorvidt de supplerende beretninger, der er medtaget i årsrapporten, giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindelige retningslinjer for sådanne beretninger.

Hvis et ledelsesmedlem har eventuelle indvendinger imod årsrapporten, kan han/hun ikke undlade at underskrive årsrapporten med henvisning til, at vedkommende er helt eller delvis uenig eller har indvendinger imod, at årsrapporten godkendes med det indhold, der er besluttet. Ledelsesmedlemmet har dog den mulighed at tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift på ledelsespåtegningen.

Et eksempel på en ledelsespåtegning kunne for en regnskabsklasse B virksomhed se ud som i bilag 9.

Ledelsens grundlæggende ansvar, når de aflægger årsregnskabet, kan de ikke videregive til deres ansatte i virksomheden, eller ved revision af årsregnskabet. Virksomhedens ledelse og dens ansatte har pligt til at give revisor de oplysninger, som revisor finder nødvendige for udførelsen af sin revision. Det er en kriminell handling at give revisor forkerte eller vildledende informationer og forklaringer. Det er derfor ledelsens pligt at oplyse revisor om konstaterede besvigelser eller andre uregelmæssigheder, således at revisor om nødvendigt kan foretage yderligere undersøgelser og i øvrigt tage hensyn til de konstaterede forhold i den videre revision.

Virksomheden tager nogle forskellige midler og metoder i brug for at sikre en forsvarlig og effektiv drift, herunder at sikre virksomhedens aktiver samt en nøjagtig og pålidelig registrering af samtlige regnskabsmæssige data. Disse forskellige midler og metoder kan betegnes som virksomhedens interne kontroller, som har til formål, at de skal forebygge, opdage og korrigere de generelle fejlmuligheder. Ligeledes skal de sikre virksomheden mod tab som følge af besvigelser og fejl.

Et sådant internt kontrolsystem reducerer, men udelukker ikke muligheden for fejl og mangler.

Virksomheden kan have interne kontroller på 3 forskellige niveauer, der kan benævnes som:

- A. Forebyggende kontrol
- B. Opdagende kontrol
- C. Korrigerende kontrol

A. Forebyggende kontrol er en kontrol, der tidsmæssigt ligger før den pågældende handling udføres. Fordelen ved at have forebyggende kontroller er, at de virker præventive og hermed reducerer hyppigheden af fejl.

B. Når de enkelte transaktionskæder i virksomheden er fuldendt, bør der i virksomheden være kontroller, der sikrer, at de enkelte led i transaktionskæden er behandlet på korrekt vis. Den opdagende kontrol skal altså "fange" eventuelle opståede fejl.

C. Når der er konstateret fejl og uregelmæssigheder i virksomheden via opdagende kontroller, skal disse korrigeres. Det er derfor vigtigt, at der eksisterer kontroller, som sikrer at forholdet bliver rettet.

Disse interne kontroller udelukker ikke muligheden for at der opstår fejl og mangler. De reducerer kun denne mulighed. Der er nemlig også den iboende risiko, som er en udefrakommende risiko, som virksomheden ikke selv kan kontrollere. Den iboende risiko er en af tre forskellige slags risici, som tilsammen danner revisionsrisikoen. Revisionsrisikoen er risikoen for, at der forekommer væsentlige fejl i årsregnskabet.

Ledelsen skal sørge for, at virksomheden overholder lovgivningen. Dette sker ved at etablere forretningsgange for, hvordan virksomheden skal håndtere de enkelte områder. Forretningsgange kunne f.eks. være en beskrivelse af, hvordan hver transaktion bliver behandlet. I sådanne forretningsgangsbeskrivelser skal transaktionen beskrives fra start til slut. Altså, hvem bestiller aktivet, er der nogen der godkender det, hvem står for betalingen og hvordan bliver denne gennemført. Sådanne forretningsgangsbeskrivelser sikrer ofte, at tingene bliver gjort efter lovens regler og virksomhedens regler.

15. Delkonklusion

Som man kan se af ovenstående gennemgang af oplysninger i årsrapporten, bliver der givet mange oplysninger omkring materielle anlægsaktiver. Vi mener dog stadig, at det er muligt at komme med flere oplysninger, som kan bidrage til et mere tydeliggjort materielt anlægsaktiv. Eksempler på oplysninger som mangler i ovenstående årsrapport er f.eks. scrapværdi, en yderligere specifikation af de faktorer der indgår i kostprisen samt en mere detaljeret specifikation af brugstiden.

Vi kan derudover konkludere at det både er revisor, men også ledelsen der har et ansvar for at årsrapporten giver et retvisende billede, samt at lovgivningen bliver overholdt.

Hvis ledelsen og revisor ikke er enige om hvordan tingene skal gøres, må revisor oplyse om dette i revisionspåtegningen.

Ledelsen har dog et stort ansvar, måske endda det største, idet de har pligt til at oplyse om alle forhold der måtte være vigtig for revisionen og dermed også for det retvisende billede af årsrapporten. Dette kan dog gøre på mange måder. Et enkelt tiltag virksomheden selv kunne tage, for at undgå at der ske store fejl, er at lave udførlige forretningsgange og sørge for at de virker optimalt, samt at sørge for at have ordentlige registreringssystemer.

16. Konklusion

Som afslutning på vores afhandling vil vi komme med en konklusion. Vi har valgt at dele vores konklusion op i 2 dele. En del hvor vi konkludere, om vores metode og undersøgelsesspørgsmål har været fyldestgørende i forhold til det vi gerne vil undersøge. Den anden del vil vi lave en samlet konklusion ud fra vores undersøgelsesspørgsmål og dermed laver en perspektivering af, hvad vores undersøgelsesspørgsmål kan bruges til.

16.1 Konklusion på metodevalg

Vi har igennem hele opgaven kun brugt teoretisk viden. Dette har betydet, at vi har fordybet os meget i lovgivningen indenfor materielle anlægsaktiver. Dermed har vi et produkt der kan anvendes, i alle virksomheder med materielle anlægsaktiver.

Vi har derudover brugt kvalitative dataanalyse som vores undersøgelsesmetode. Dette har givet os konkret viden om materielle anlægsaktiver, da vi igennem love og faglitteratur har udarbejdet analysen.

I afhandlingen har vi også ønsket at se på hvilke tanker ledelsen har ved indregning og måling af materielle anlægsaktiver. Det har vi prøvet at vise, ved at lave en case virksomhed, samt sammenligne 4 forskellige årsrapporter. Vi kunne have snakket med en regnskabschef i en større virksomhed for at spørge ham om generelle problemstillinger, men dette har desværre ikke været muligt.

Vi mener dog stadig at det resultat vi har fået igennem vores analyser er retvisende for, hvad vi ønskede at undersøge.

16.2 Konklusion på problemformulering

Vi har i problemformuleringen defineret 3 undersøgelsesspørgsmål.

1. Hvordan behandles materielle anlægsaktiver ifølge ÅRL og IFRS, og hvad er forskellen mellem disse?
2. Hvordan indregnes og måles materielle anlægsaktiver i praksis.
3. Er lovgivningen fyldestgørende i sådan et omfang, at ledelsen/regnskabsbruger kan vurdere værdien af de materielle anlægsaktiver?

Vi har under hvert område lavet en delkonklusion på disse spørgsmål. Vi vil derfor i nedenstående konklusion opsummere de 3 del konklusioner til en samlet konklusion omkring vores problemformulering:

- Hvilke udfordringer vurderes det, at ledelsen/regnskabsbruger har ved indregning og måling af de materielle anlægsaktiver, og hvordan kan dette gøres lettere.

Temaet i denne opgave har været at beskrive, analysere og vurdere den regnskabsmæssige behandling af materielle anlægsaktiver inden for ÅRL og IFRS. Vi har derudover analyseret og vurderet, hvilke problemstillinger der har været ved indregning og måling af de materielle anlægsaktiver, samt hvordan skøn og vurdering kan påvirke årsrapporten. Det gjorde vi på baggrund af case virksomheden AJ A/S samt årsrapporterne fra Vestas A/S, Dantherm A/S, Glunz og Jensen A/S og Brdr. Hartmann A/S.

Definitionen på et materielt anlægsaktiv ifølge ÅRL:

"Ressourcer, som er under virksomhedens kontrol som et resultat af tidligere begivenheder og hvorfra fremtidige økonomiske fordele forventes at tilflyde virksomheden."

Definitionen ifølge IFRS:

"Besiddelse til brug i produktionen eller ved levering af varer og tjenesteydelser, til udlejning til tredjepart eller til administrative formål og forventes at skulle benyttes i mere end ét regnskabsår."

Definitionen på et materielt anlægsaktiv stort set er ens for ÅRL og IFRS. Derudover måles materielle anlægsaktiver ved første indregning til kostpris og derefter indregnes til kostpris med fradrag for akkumulerede afskrivninger. Ved en indregning af værdiforringelser kan man gøre det til dagsværdi.

For at give det mest retvisende regnskab skal afskrivninger opdeles, hvert aktiv for sig, og helst i så mange dele som muligt. Men på baggrund af konklusionen ved indregning af flere maskiner som et samlet aktiv vil vi klart vurdere, at hvert aktiv minimum skal opdeles for hvert aktiv, der har en kostpris.

Afskrivningsperioden skal helst afspejle den værdiforringelse det enkelte aktiv har. Dermed skal man vælge den metode, der passer bedst til den. Hvis aktivet vurderes at have en mindre værdi end den bogførte på grund af f.eks. for hurtig nedslidning, skal der foretages nedskrivning på det enkelte aktiv. Derudover skal der reguleres for eventuelle værdiforringelser hvis den regnskabsmæssige værdi ændres. Dette kan ske ved ændring af afskrivninger, restværdier, brugstid mv.

Årsrapporten skal give regnskabsbruger oplysninger omkring kostprisen, afskrivningsmetoder og den forventede levetid. Dette skulle give regnskabsbrugeren mulighed for at sammenligne og vurdere behandlingen af materielle anlægsaktiver.

Det er derfor også vores klare konklusion, at lovgivningen i ÅRL og IFRS er med til at give regnskabsbrugeren et mere retvisende billede af årsrapporten. Lovgivningen har derudover også løsningsforslag til eventuelle praktiske problemstillinger, som meget gerne skulle hjælpe til at gøre området mere sammenligneligt.

Men derudover vurderer vi også, at lovgivningen giver anledning til en masse skøn på diverse materielle anlægsaktiver, som dermed kan påvirke årsrapporten i den retning, ledelsen vil have den. Derfor kan det også selv for revisorer og andre regnskabskyndige personer være svært at sammenligne de materielle anlægsaktiver med andre virksomheder.

For at gøre årsrapporterne mere sammenlignelige kan man udvide detaljeringsgraden på de materielle anlægsaktiver, så man ikke kun viser produktion og maskiner som samlet, men i stedet viser selve anlægsnoten. Dette vil dog medføre en større behandling og beskrivelse af materielle anlægsaktiver i årsrapporten, som vi vurderer ikke vil komme regnskabsbrugeren til gode.

Selv om årsrapporten ikke er "optimal" på dette område, har vi svært ved at vurdere, hvilke muligheder der er for at gøre materielle anlægsaktiver mere detaljeret. Som vi så i de 4 udvalgte årsrapporter var der nogle steder man godt kunne give flere oplysninger til regnskabslæser. Her tænker vi specielt på scrapværdi, opdelingen af kostprisen og brugstiden. Disse områder er ikke nogle der vil revolutionere regnskabsbranchen, men det er med til at hjælpe regnskabslæseren. Men da det er ledelsen der ofte står for de valgte metoder og anvendte

praksisser, er det også svært for dem at give regnskabsbrugerne flere oplysninger, da de også skal tænke på konkurrenterne og samtidigt skal de huske at de skal varetage investorernes interesser.

Ved gennemgangen af case virksomheden AJ A/S har vi gennemgået behandlingen af materielle anlægsaktiver i praksis. Vi så, hvor stor påvirkning forskellige skøn af brugstider, afskrivningsmetoder kunne have på årsrapporten. Derfor ilægges det også store krav til virksomhedens ledelse i forbindelse med indregning og måling af de materielle anlægsaktiver. Ledelsen skal bruge deres brede viden om virksomheden og skal dermed forsøge at foretage objektive skøn af aktiverne, så det giver et retvisende billede af årsrapporten. Men da disse skøn kommer fra virksomhedens ledelse, kan man antage at disse er meget subjektive. Det er derfor ud fra vores vurdering en kritisk faktor at ledelsen måske ikke er objektive nok.

Ved opgørelsen af afskrivningsgrundlaget kan det konkluderes, at en øget detaljeringsgrad af det enkelte aktiv giver en mere korrekt behandling af aktivet i forhold til brugstiden og afskrivningsmetode. Derudover giver opdeling af de enkelte aktiver også en mere forståelig og pålidelig årsrapport.

Ved gennemgang at både den teoretiske og praktiske behandling af materielle anlægsaktiver kan det konstateres, at der er rigtig mange skøn der er overladt til virksomheden og dennes ledelse. Dette giver ledelsen mulighed for at ændre den tidsmæssige placering af afskrivningerne. Denne forskydning af afskrivninger kan give en del problemer for regnskabsbrugerne, som dermed kan have svært ved at se den faktiske afskrivning på aktivet. Denne mulighed giver dermed ikke et retvisende billede af omkostningerne det enkelte år. Men på sigt ville dette dog udligne sig selv, da man må antage at de fleste materielle anlægsaktiver bliver ført ud af balancen på et tidspunkt.

Til sidst kan vi konkludere at ansvar for at årsrapporten giver et retvisende billede, samt at lovgivningen bliver overholdt, både ligger hos revisor, men også hos ledelsen. Hvis ledelsen og revisor ikke er enige om hvordan tingene skal gøres, må revisor oplyse om dette i revisionspåtegningen.

Ledelsen har dog et stort ansvar, måske endda det største, idet de har pligt til at oplyse om alle forhold der måtte være vigtig for revisionen og dermed også for det retvisende billede af års-

rapporten. Dette kan dog gøre på mange måder. Et enkelt tiltag virksomheden selv kunne tage, for at undgå at der ske store fejl, er at lave udførligere forretningsgange og sørge for at de virker optimalt, samt at sørge for at have ordentligere registreringssystemer.

16.3 Perspektivering

På baggrund af vores afhandling, analyseresultater og vores konklusion vurderer vi, at det er ligeså vigtigt at sætte vores resultater i perspektiv og reflektere over, hvorvidt undersøgelsens resultater er anvendelige og hvilke øvrige faktorer, der kan have indflydelse på lige præcis ledelsen. Vi vurderer, at vores undersøgelsesresultater er anvendelige for mange virksomheder. Dog antager vi, at virksomhederne / regnskabsansvarlige er bekendt med de fleste af de forhold vi har afdækket. Vi ville dog anbefale regnskabsansvarlige, at hele tiden tænke på regnskabslæseren ved udarbejdelse af årsrapporten, da det hovedsagligt er dem der skal læse årsrapporten. I det store perspektiv bliver mange virksomheder nød til at kigge på deres afskrivninger og nedskrivninger i disse krise tider. I det seneste tid har mange virksomheder kommet med årsrapporter med store underskud, bl.a. på baggrund af store uventede nedskrivninger. Her ses for nyligt Genmab som har nedskrevet deres produktionsbygning i USA fra ca. 120 mio. dollars til 58 mio. dollars¹⁶. Derfor vurderer vi at virksomhederne i særligt grad skal ligge vægt på materielle anlægsaktiver.

¹⁶ <http://www.business.dk/biotek/kraftig-nedskrivning-sender-genmab-aktien-i-bund>

17. Litteraturliste

For informationssøgning har vi både anvendt bøger og internet.

17.1 Bøger / andre opgaver

Regnskabsvejledning nr. 1 - Årsrapporten, dens formål og indhold

Regnskabsvejledning nr. 10 - Materielle anlægsaktiver

Årsregnskabsloven

Deloitte - introduktion til de internationale regnskabsstandarder

- 3. udgave 1. oplag 2009

PwC Regnskabshåndbogen 2011

KPMG – Indsigt i årsregnskabsloven

- 3. udgave 2010/2011.

IAS 16

IAS 36

Financial Statement Analysis and Security Valuation

- 4. Edition. International Edition 2010. Stephen H. Penman

Finansiell rapportering – teori og regulering

- 2. udgave af Jens O. Elling 2010

Regnskabsanalyse og værdiansættelse – en praktisk tilgang

- af Ole Sørensen 2010

Internationale standarder – om revision og kvalitetsstyring samt yderligere krav ifølge dansk revisorlovgivning 2011 af Danske revisorer FSR

Den regnskabsmæssige behandling af materielle anlægsaktiver af Henrik m. Christensen og Jesper H. Kongsted 2008 Aalborg universitet

Regnskabsmæssige behandling af materielle anlægsaktiver af Hanna Wang 2004 Handelshøjskolen Århus

17.2 Internet.

www.retsinformation.dk

<http://www.e-conomic.dk/regnskabsprogram/ordbog/kapitalvaerdi>

Revisorbiblioteket.

<http://www.business.dk/biotek/kraftig-nedskrivning-sender-genmab-aktien-i-bund>

17.3 Årsrapporter

Type	Link	Årstal
Årsrapport, Vestas A/S	http://www.vestas.com/da/%C3%A5rsrapport-2010.aspx	2011
Årsrapport, Dantherm A/S,	http://www.dantherm.dk/Investorer/%C3%85rsrapporter/2010.aspx	2011
Årsrapport, Glunz og Jensen A/S	http://www.glunz-jensen.com/system/files/Aarsrapport%202010-11.pdf	2010/11
Årsrapport, Brdr. Hartmann A/S	http://www.hartmann.dk/Investor/Download%20Centre%20Financial%20Reports/~media/Investor/Financial%20Reports%202010/110317_%C3%85rsrapport_2010.ashx	2011

18. Individualisering

Afsnit	Indhold	Anja	Jonas
1	Summary	X	X
2	Indledning	X	X
2.1	Problemformulering	X	X
2.2	Afgrænsning og metodevalg	X	X
2.3	Opgavestruktur	X	X
3	Begrebsramme – ÅRL	X	
4	Begrebsrammer – De internationale regnskabsstandarder	X	
5	Den regnskabsmæssige behandling efter ÅRL	X	
5.1	Definition	X	
5.2	Formål	X	
5.3	Væsentlighed	X	
6	Den regnskabsmæssige behandling efter IFRS		X
6.1	Definition		X
6.2	Formål		X
6.3	Væsentlighed		X
7	Optagelse i årsregnskabet efter ÅRL	X	
7.1	Indregning og måling	X	
7.1.1	Begrundelse for afgrænsning af investerings- og handelsejendomme	X	
7.2	Værdiansættelse	X	
7.2.1	Opskrivning	X	
7.2.2	Nedskrivning	X	
7.3	Afskrivningsmodeller		X
7.4	Avancer og tab ved salg af materielle anlægsaktiver		X
7.5	Anlægskartotek		X
7.6	Præsentation og oplysninger		X
7.6.1	Krav til regnskabspraksis		X
7.6.2	Krav til noteoplysninger		X
8	Optagelse i årsregnskabet efter IFRS		X
8.1	Indregning og måling		X
8.2	Værdiansættelse	X	
8.2.1	Discounted Cash Flow modellen	X	
8.2.2	Terminalværdien	X	

8.2.3	Diskonteringsfaktor	X	
8.2.4	Beregning af nutidsværdien	X	
8.2.5	Opskrivning	X	
8.2.6	Nedskrivning	X	
8.3	Afskrivningsmodeller		X
8.4	Præsentation og oplysninger		X
8.4.1	Krav til regnskabspraksis		X
8.4.2	Krav til noteoplysninger		X
9	Forskelle mellem dansk regnskabsregulering og IFRS	X	
9.1	Indregning og måling	X	
9.2	Afskrivningsmodeller	X	
9.3	Præsentation og oplysninger	X	
9.4	Krav til noteoplysninger	X	
10	Delkonklusion til den regnskabsmæssige behandling	X	
11	Praktisk tilgang af behandlingen af materielle anlægsaktiver.		X
11.1	Case virksomhed		X
11.1.1	Metode 1 – Samlet aktivering af produktlinen		X
11.1.2	Metode 2 – Afskrivning på hvert enkelt aktiv.		X
11.1.3	Forskel mellem metode 1 og 2		X
11.2	Køb af ny maskine	X	
11.3	Indregning og måling af materielle anlægsaktiver	X	
11.3.1	Indregning af materielle anlægsaktiver	X	
11.3.2	Måling	X	
11.4	Afskrivninger på nyt produktionsanlæg		X
11.4.1	Afskrivningsgrundlag		X
11.4.2	Afskrivningsperiode (brugstiden)		X
11.4.3	Afskrivningsmetode		X
11.5	Værdiforringelse		X
11.5.1	Opskrivning til dagsværdi		X
11.5.2	Nedskrivning		X
11.5.3	Nedskrivningstest for enkelt aktiv		X
12	Delkonklusion på praktisk		X

	gennemgang		
13	Oplysninger i årsrapporten	X	
13.1	Præsentation i årsrapporten.	X	
14	Ansvar og pligter	X	
14.1	Revisor	X	
14.2	Ledelse	X	
15	Delkonklusion	X	
16	Konklusion	X	X
16.1	Konklusion på metodevalg	X	X
16.2	Konklusion på problemformulering	X	X
16.3	Perspektivering	X	X
17	Litteraturliste	X	X
17.1	Bøger	X	X
17.2	Internet	X	X
17.3	Årsrapport	X	X
19	Bilag	X	X
19.1	Bilagsoversigt	X	X

19. Bilag

19.1 Bilagsoversigt

Bilag 1 - Definitioner iflg. Regnskabsvejledning 1

Bilag 2 - Definitioner iflg. Regnskabsvejledning 10

Bilag 3 - Eksempler på direkte forbundne omkostninger

Bilag 4 - Eksempel på et detaljeret anlægskartotek.

Bilag 5 - Eksempel på anvendt regnskabspraksis.

Bilag 6 - Krav til noteoplysninger - ÅRL

Bilag 7 - Krav til noter – IFRS

Bilag 8 - Eksempel på en revisorpåtegning

Bilag 9 - Eksempel på en ledelsespåtegning

Bilag 1 - Definitioner iflg. Regnskabsvejledning 1

- **Anvendt regnskabspraksis** er kriterier og metoder ved indregning, måling og præsentation, herunder klassifikation af årsregnskabets enkelte poster.
- **Væsentlighed**, herunder *væsentlig regnskabsinformation*, omfatter information, der, såfremt de kommer til regnskabsbrugerens kundskab, har indflydelse på regnskabsbrugerens økonomiske beslutningstagen.
- **Et aktiv** er en ressource, som er under virksomhedens kontrol som et resultat af tidligere begivenheder, og hvorfra fremtidige økonomiske fordele forventes at tilflyde virksomheden.
- Ved **indregning** forstås medtagelse i de relevante regnskabsposter i årsregnskabet af en virksomheds aktiver og forpligtelser, indtægter og omkostninger, der er opstået som følge af gennemførte transaktioner og stedfundne begivenheder.
- Ved **måling** forstås fastsættelse af den værdi, hvormed virksomhedens enkelte aktiver og forpligtelser, indtægter og omkostninger indregnes i årsregnskabets enkelte regnskabsposter. Måling kan foretages på grundlag af flere målegrundlag eksempelvis historisk kostpris, dagsværdi mv.
- Ved **finansiell stilling** forstås et samlet billede af virksomhedens finansielle struktur, likviditets- og egenkapitalmæssige situation.

Bilag 2 - Definitioner iflg. Regnskabsvejledning 10

- **Materielle anlægsaktiver** er en virksomheds fysiske aktiver, der:
 - a) er anskaffet eller fremstillet til brug i virksomheden til produktion, handel med varer eller tjenesteydelser, udlejning eller administrative formål, og
 - b) forventes anvendt i mere end ét regnskabsår.
- **Kostpris** er det beløb, der er afholdt for et materielt anlægsaktiv, uanset om dette er anskaffet fra en ekstern part eller er helt eller delvis egenproduceret.
- **Restværdi** er det beløb, virksomheden forventer at modtage ved afhændelse eller udrangering af et materielt anlægsaktiv ved udløb af dets brugstid. Scrapværdi kan også benævnes restværdi.
- **Afskrivningsgrundlaget** for et materielt anlægsaktiv er kostpris reduceret med scrapværdi. For aktiver, der er nedskrevet, fratrækkes nedskrivningen og for aktiver, der er opskrevet, tillægges opskrivningen.
- **Brugstid** er:
 - a) den periode, hvori et materielt anlægsaktiv forventes anvendt i virksomheden eller
 - b) det samlede produktionsvolumen, som et materielt anlægsaktiv forventes at producere for virksomheden.
- **Afskrivning** er den systematiske fordeling af afskrivningsgrundlaget over aktivets brugstid.
- **Nytteværdi** af et materielt anlægsaktiv er nutidsværdien af den fremtidige nettoindtjening, som aktivet forventes at indbringe virksomheden ved fortsat anvendelse i nuværende form. Nytteværdi benævnes i andre sammenhænge kapitalværdi eller brugsværdi.
- **Dagsværdi** er det beløb, som et materielt anlægsaktiv forventes at kunne omsættes til ved en handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter.
- **Nettosalgpris** for et materielt anlægsaktiv er det beløb, der forventes at kunne opnås ved salg af et aktiv ved en handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter med fradrag af salgsomkostninger.
- **Genindvindingsværdien** for et materielt anlægsaktiv er den højeste værdi af nytteværdien og nettosalgsprisen.

- **Nedskrivning** er en reduktion af et materielt anlægsaktivs regnskabsmæssige værdi foranlediget af, at genindvindingsværdien er lavere end den regnskabsmæssige værdi.
- **Opskrivning** er en forøgelse af et materielt anlægsaktivs regnskabsmæssige værdi.
- **Regnskabsmæssig værdi** af et materielt anlægsaktiv er kostpris med tillæg af eventuelle opskrivninger og fradrag af foretagne af- og nedskrivninger.

Bilag 3 - Eksempler på direkte forbundne omkostninger

- Medarbejderforpligtelser, som direkte hidrører fra opførelsen eller anskaffelsen af det materielle anlægsaktiv
- Indledende leverings- og ekspeditionsomkostninger
- Installations- og monteringsomkostninger
- Omkostninger forbundet med afprøvning af, om aktivet fungerer korrekt
- Honorarer for faglig assistance

Omkostninger, som ikke indgår i kostprisen af et materielt anlægsaktiv, og som i stedet skal indregnes som omkostninger i det pågældende regnskabsår, kan f.eks. være:

- Et højt spild af materialer, lønomkostninger eller andre produktionsomkostninger
- Administrationsomkostninger, som ikke medvirker til at bringe materielle anlægsaktiver til deres aktuelle lokalitet og tilstand
- Omkostninger forbundet med opstart af et nyt anlæg
- Omkostninger forbundet med lancering af et nyt produkt eller en ny tjeneste (herunder markedsføringsomkostninger)

Bilag 4 - Eksempel på et detaljeret anlægskartotek.

- Anlægsnummer
- Aktivtype
- Kontonummer
- Lokalitet
- Bruger
- Beskrivelse og stelnummer
- Bilagsnummer
- Ibrugtagningstidspunkt
- Købsdato
- Evt. momsbeløb
- Forventet brugstid
- Regnskabsmæssig afskrivningsmetode
- Scrapværdi
- Kostpris primo
- Kostpris tilgange i året
- Kostpris afgang i året
- Kostpris ultimo
- Afskrivninger primo
- Afskrivninger tilgange i året
- Afskrivninger afgang i året
- Afskrivninger ultimo
- Opskrivninger primo
- Opskrivninger tilgange i året
- Opskrivninger afgang i året
- Opskrivninger ultimo
- Nedskrivninger primo
- Nedskrivninger afgang i året
- Nedskrivninger ultimo
- Salg/afhændelse
- Tab/avance

Bilag 5 - Eksempel på anvendt regnskabspraksis.

Afskrivninger på materielle anlægsaktiver tilsigter, at der sker systematisk afskrivning over aktivernes forventede brugstid. For selskabet er anvendt følgende brugstider og restværdier:

	Brugstid	Restværdi
Indretning af lejede lokaler xx år	xx år	0%
Bygninger	xx år	0%
Produktionsanlæg og maskiner	xx år	0%
Andre anlæg, driftsmateriel og inventar	xx år	0%

Grunde afskrives ikke.

Nyanskaffelser af produktionsanlæg og maskiner samt andre anlæg, driftsmateriel og inventar med en kostpris på under kr. 12.300 (2011) pr. stk. indregnes i resultatopgørelsen i anskaffelsesåret, da man skattemæssigt kan gøre dette. Regnskabsmæssigt har dette ingen betydning.

Bilag 6 - Krav til noteoplysninger - ÅRL

Kravene, som gælder for alle virksomhedsklasser er:

- Hvis der er indregnet finansieringsomkostninger i kostprisen
- Aktiver, der ikke ejes af virksomheden (operationelt leasede aktiver)
- Forpligtelser i henhold til indgående leje- eller leasingkontrakter, hvis de ikke er indregnet i balancen. Forefindes der kontrakter mellem moder- og datter-virksomheder, skal oplysningerne specificeres for hver enkelt
- Er der givet pant eller anden sikkerhed i aktiver, skal der her også oplyses om omfanget af pantsætningerne og deres samlede regnskabsmæssige værdi
- Opskrevne værdier og hvad værdien havde været, hvis opskrivning ikke var foretaget

Kravene, der ydermere gælder for klasse C og D er:

- Kostpris:

- Kostprisen ved det foregående regnskabsårs afslutning uden ned- og afskrivninger
- Tilgang i årets løb
- Afgang i årets køb
- Overførsler i årets løb til andre poster
- Den samlede kostpris på balancetidspunktet

- Opskrivninger:

- Opskrivninger ved det foregående regnskabsårs afslutning
- Årets opskrivninger
- Årets tilbageførsler af tidligere års opskrivninger og
- De samlede opskrivninger på balancetidspunktet

- Af- og nedskrivninger:

- Af- og nedskrivninger ved det foregående regnskabsårs afslutning

- Årets nedskrivninger
- Årets afskrivninger
- Årets af- og nedskrivninger på afhændede og udrangerede aktiver
- Årets tilbageførsler af tidligere års nedskrivninger samt tilbageførsel af de samlede af- og nedskrivninger på aktiver, der i året er afhændet eller udgået af driften
- De samlede af- og nedskrivninger på balancetidspunktet

Bilag 7 - Krav til noter - IFRS

- Hvis der er begrænsninger til aktivet i ejendomsretten
- Hvis der er aktiver, der er stillet til sikkerhed for forpligtelser
- Hvis der er afholdte omkostninger på anlægsaktiver under opførelse
- Hvis der er kontraktlige forpligtelser, som vedrører anskaffelsen af aktivet
- Sidst, men ikke mindst, hvis der er resultatførte godtgørelser, som vedrører værdiforringelse eller tab af aktiver.

Bilag 8 - Eksempel på en revisorpåtegning

Til kapitalejerne i XxxxA/S

Vi har revideret årsregnskabet for xxxx A/S for regnskabsåret 01.01.11 - 31.12.11, omfattende [*resultatopgørelse, balance, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, anvendt regnskabspraksis og noter*] , samt ledelsesberetningen. Årsregnskabet og ledelsesberetningen udarbejdes efter årsregnskabsloven.

Ledelsens ansvar for årsregnskabet og ledelsesberetningen

Ledelsen har ansvaret for at udarbejde og aflægge et årsregnskab, der giver et retvisende billede i overensstemmelse med årsregnskabsloven, og en ledelsesberetning, der indeholder en retvisende redegørelse i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Dette ansvar omfatter udformning, implementering og opretholdelse af interne kontroller, der er relevante for at udarbejde og aflægge et årsregnskab og en ledelsesberetning uden væsentlig fejlinformation, uanset om fejlinformationen skyldes besvigelser eller fejl, samt valg og anvendelse af en hensigtsmæssig regnskabspraksis og udøvelse af regnskabsmæssige skøn, som er rimelige efter omstændighederne.

Revisors ansvar og den udførte revision

Vores ansvar er at udtrykke en konklusion om årsregnskabet og ledelsesberetningen på grundlag af vores revision. Vi har udført vores revision i overensstemmelse med danske revisionsstandarder. Disse standarder kræver, at vi lever op til etiske krav samt planlægger og udfører revisionen med henblik på at opnå høj grad af sikkerhed for, at årsregnskabet og ledelsesberetningen ikke indeholder væsentlig fejlinformation.

En revision omfatter handlinger for at opnå revisionsbevis for de beløb og oplysninger, der er anført i årsregnskabet og i ledelsesberetningen. De valgte handlinger afhænger af revisors vurdering, herunder vurderingen af risikoen for væsentlig fejlinformation i årsregnskabet og ledelsesberetningen, uanset om fejlinformationen skyldes besvigelser eller fejl. Ved

risikovurderingen overvejer revisor interne kontroller, der er relevante for virksomhedens udarbejdelse og aflæggelse af et årsregnskab, der giver et retvisende billede, samt for udarbejdelse af en ledelsesberetning, der indeholder en retvisende redegørelse, med henblik på at udforme revisionshandlinger, der er passende efter omstændighederne, men ikke med det formål at udtrykke en konklusion om effektiviteten af virksomhedens interne kontrol. *En revision omfatter endvidere stillingtagen til, om den af ledelsen anvendte regnskabspraksis er passende, om de af ledelsen udøvede regnskabsmæssige skøn er rimelige, samt en vurdering af den samlede præsentation af årsregnskabet og ledelsesberetningen.*

Det er vores opfattelse, at det opnåede revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores konklusion.

Revisionen har ikke givet anledning til forbehold.

Konklusion

Det er vores opfattelse, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 31.12.11 samt af resultatet af selskabets aktiviteter [og pengestrømme] for regnskabsåret 01.01.11 - 31.12.11 i overensstemmelse med årsregnskabsloven, samt at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

xxxx By, den 2011

Beierholm

Statsautoriseret Revisionspartnerselskab

NN

Statsaut. revisor

Bilag 9 - Eksempel på en ledelsespåtegning

Ledelsespåtegning

Vi har dags dato aflagt årsrapporten for regnskabsåret 01.01.11 - 31.12.11 for xxxx A/S.

Årsrapporten aflægges i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Det er vores opfattelse, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver, finansielle stilling, resultat.. Samtidig er det vores opfattelse, at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for de forhold, beretningen omhandler.

Årsrapporten indstilles til generalforsamlingens godkendelse.

NN-By, den 2011

Direktion

NN

Bestyrelse [eller] Tilsynsråd

NN